

ΑΡΗΣ ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

επί ξύλου κρεμώμενος

**ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΗ, ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΡΑΣΗ**

ΛΕΝΑΟΝ 2015

επί ξύλου κρεμάμενος

Τετάρτη, 19 Δεκεμβρίου 2012

4:36 μμ

8

ΣΗΜΑΣΙΑ

Κυριολεκτικά σημαίνει ο εσταυρωμένος.

Μεταφορικώς την σημεριν ημεραν «Ο επί ξύλου κρεμάμενος» είναι αυτός όποιος βρίσκεται σε απελπιστική οικονομική κατάσταση, χωρίς τίποτα.

Τι λένε οι πατέρες

Ο Χρυσόστομος λέει ότι οι εβραίοι επέλεξαν την σταύρωση σαν μέθοδο εκτέλεσης του Ιησού για να τον ονειδίσουν περισσότερο. Οι εβραίοι δεν είχαν επιλογές του τρόπου θανάτωσης. Την εκτέλεση την έκαναν οι Ρωμαίοι και αυτοί επέλεγαν τον τρόπο εκτέλεσης, που ήταν κατά κανόνα η σταύρωση.

ὅτι οὐχ ἅπας θάνατος ὁμοίος. Οὗτος γὰρ πάντων ἐπο-
νειδιστικώτερος εἶναι ἐδόκει, οὗτος δ' αἰσχύνῃς γέμων,
οὗτος δ' ἐπάρματος· Ἐπικατάρματος γὰρ, φησὶ, πᾶς ὁ
κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. Διὰ τοῦτο καὶ Ἰουδαῖοι τούτῃ
ἔσπούδασαν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὥστε καὶ ἐπονειδίστον
ἐργάσασθαι, ἵνα εἰ καὶ τῷ ἀναιρεθῆναι μηδεὶς ἀπέχη-
ται αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ οὕτως ἀναιρεθῆναι. Διὰ τοῦτο

Χρυσόστομος

βλ. [ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21.22](#)

μυστήρια, αἱ ἱεροτελεστῖαι, αἱ προφητεῖαι καὶ αὐτὸς ὁ νόμος· « Τέλος
» γὰρ νόμου Χριστὸς » Ῥωμ. ι, 4. Εἰς τὸ νὰ ἀποθάνῃ ὁ σωτὴρ μὲ
σταυρικὸν θάνατον εὕρισκει ὁ ἅγιος Παῦλος ἓνα μέγα μυστήριον· ὁ νόμος
εἶχεν ἐπικατάρματον τὸν κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου (Δευτερονόμ. κα', 23),
ἡμεθεὶ δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπὸ κατάραν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ
Θεὸς εἶπε πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὅτι θέλει εὐλογηθῶσιν εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ πι-
στεύοντες, ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὸν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τὴν κατάραν, κρεμασθεὶς
ἐπὶ ξύλου· καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος· « Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς
» κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάραν· γέγραπται γάρ· ἐπι-
» κατάρματος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ
» Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ » Γαλάτ. γ', 15, 14.

Platōnos mētopolitu Moschas Orthodoxos didaskalia ētoi, Synopsis tēs ...

Θεολογικές ερμηνείες

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ: Θεολογικός = ο ανήκων στην θεολογία ,
στα περί θεοῦ. Η λογική δεν έχει καμιά σχέση με το «θεολογικός» !

16. Πάλιν λέγουσιν, εἰ ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, ἀνηρτήθη δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου, ἐπικατάρατος ἄρα καὶ οὗτος ἐστὶ· καὶ πῶς ἀπὸ τοῦ ἐπικαταράτου εὐλογία δεδθήσεται; ἀκούουσι δὲ ἐξ ἡμῶν, ὅτι ὡσπερ ὁ Θεὸς ὢν γέγονε δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος, καὶ τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἤρε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε, καὶ θανάτου ἐγεύσατο, ἵν' ἡμᾶς καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς κατάρρας ἐλευθερώσῃ· τὸ γὰρ ἦ ὃ ἂν ἡμέρα φάγητε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε, καὶ τὸ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν ταῖς ἔργοις σου, τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἐπιτίμιον· οὕτω καὶ κατάρρα ἤκουσε, καὶ τῆς ἐκ τοῦ νόμου κατάρρας ἡμᾶς ἐξηγόρασε· καὶ ὡσπερ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀπεθάνομεν, οὕτως ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζήσομεν·

Spicilegium Romanum 495-496 [505-506]

Βεβαία στη διάρκεια της Ρωμαιοκρατίας χιλιάδες Ισραηλίτες επαναστάτες σταυρώθηκαν χωρίς να γίνει τόσος ντόρος.

Ἀνηρτήθη δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἐπὶ ξύλου

Ὅχι βέβαια ἀπὸ μόνος του! Κάποιοι τον σταύρωσαν! Οἱ παπάδες φροντίζουν με πάσα ἐπιμέλεια να υποκρύπτουν τους ἀληθινούς σταυρωτῆδες: τους Ρωμαίους.

Οἱ εβραῖοι λιθοβολούσαν δε σταύρωναν.

Ἡ σταύρωση ἦταν ρωμαϊκὴ συνήθεια. Μετὰ τὸ Μ. Κωνσταντῖνο (330 μ.Χ.), τὸν ἰσαποστολοὸ Χριστιανισμὸς ἐγίνε ἐπίσημη θησκεία τῆς Ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας. Ἦταν πολιτικῶς ἀκομψὸν οἱ προγονοὶ τοῦ ἰσαποστολοῦ να ἔχουν ἐκτελεσεὶ ἀτιμωτικὰ τὸν ἰδρυτὴ τῆς θρησκείας.

Για ὅλα φταίνει οἱ ἀνομοὶ Εβραῖοι!

Ἀναμφίβολα μαλίστα ἐγίναν καὶ νοθευσεὶς τῶν κειμενῶν τῶν εὐαγγελίων γιὰ τὴν μεταθεσὴ τῶν εὐθυνῶν στους εβραίους πχ.

Ἡ παρακάτω φράση ποὺ ἀφορὰ σε υποτιθεμένο διάλογο τοῦ Ἰησοῦ με τὸν Πιλάτο εἶναι ἐμφανῶς μεταγενεστερὴ παρεμβολή:

10 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῶσαί σε; 11 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19:10-11

ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΟΝ ΣΧΟΛΙΟ

Κανεὶς δὲν διερωτήθη πῶς ἀποτυπώθηκαν αὐτοὶ οἱ διάλογοι. Οἱ εὐαγγελιστεὶς εἶχαν πρακτορεὶς διερμηνεὶς μεσὰ στο παιτωριό; Τα ἐγραψε καποὺ ὁ Πιλάτος;

Ἡ ρωμαϊκὴ ἀντιληψὴ γιὰ τὸν κρεμαμένο ἐπὶ ξύλου.

Ὁ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος (διάβαζε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ) ὀφείλε να εἶναι κρεμάμενος ἐπὶ πολὺ καιρό.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἱερεῖς ζήτησαν να τους κατεβάσουν ἐπειδὴ ἔρχονταν τὸ Πάσχα, ἄλλα αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀστήρικτη αἰτιολογία ἀφοῦ μπορούσαν να ἐπικαλεσθῶν τὸ Δευτερονόμιο. [ΙΩΑΝ. 19:31](#)

Ὅμως εἶναι σχεδόν βέβαιο ὅτι ὁ Πιλάτος ἐγράφε τὸ Πάσχα καὶ τὸ Δευτερονόμιο εἰς τὰ πάλαια τοῦ καλίγια. Οἱ σταυρώσεις εἶχαν σα σκοποὺ να τρομοκρατήσουν τους ἐπιζωντεὶς καὶ μιὰ σύντομη

σταυρωση δεν εξυπηρετούσε καθόλου αυτό το σκοπό. ([ΙΩΑΝ. 19:19](#))

Όλες οι πηγές αναφέρουν ότι οι σταυρωμένοι επιζούσαν επί πολλές ώρες ή/και μέρες πάνω στο σταυρό. Επειδή η επικλήση του Δευτερονομίου αφορά κάθε ένα (πας επί ξύλου κρεμαμένος) κρεμασμένον επί ξύλου σημαίνει :

- a. ή ότι οι εβραίοι πεθάναν πιο γρήγορα από κάθε άλλον υπηκόο της αυτοκρατορίας (δηλ. Σε 4-5 ώρες)
- b. ή ότι ζούσαν πάνω στο σταυρό και την νύχτα της σταυρώσεως κατά παράβαση του Δευτερονομίου, γιατί αυτό επέδωκαν οι Ρωμαίοι, που ήταν υπεύθυνοι και για την αστυνομείωση της σταυρώσεως. Δηλ. αδιαφορούσαν παντελώς για τις δοξασίες των εβραίων.

Επειδή όμως το 1 είναι απίθανο να ισχύει για όλους, προφανώς ισχύει το δεύτερο. Τα ευαγγέλια δεν μας λένε ποιοι αποκαθηλώσαν και τους **ετερούς** δυο ληστες και τι έκαναν τα πτώματα.

Εκκλησιαστική υμνογραφία

Οι Χριστιανοί χρησιμοποιούν τη λέξη "σταυρός" κατά κορον.

Παραβαίνουν μάλιστα το « Όυ ποιήσεις σεαυτῷ εἶδωλον», των 10 Εντολών, λατρεύοντας τον σταυρό. Πβλ:« Τον σταυρον σου Χριστε **προσκυνουμην** και την Αγίαν σου Αναστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν» .

Μια αναδιφήση την παλαιά εκκλησιαστική υμνογραφία μα καταδεικνύει πως η συνωνυμία σταυρός = ξύλο ήταν τότε διαδεδομένη.

- Σήμερον κρεμαται επί **ξύλου**
- Ό εύσχήμων Ίωσήφ, από τοῦ **ξύλου** καθελών τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρά, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.
- Καθελών τοῦ **ξύλου**, ὁ Ἄριμαθαίας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει. (Επιτάφιος Σάση γ)
- Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ **ξύλου** νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ίωσήφ νῦν κατέθετο Ἄλλ' ἀνάστα σώζων πάντας ὡς Θεός.
- Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν **ξύλῳ** κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.
- Ὑψωθεὶς ἐν **ξύλῳ**, καὶ τοὺς ζώντας βροτούς, συνυψοῖς ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾶς.
- Ἄπλωθεὶς ἐν **ξύλῳ**, συνηγάγω βροτούς: τὴν πλευράν σου δὲ νυγείς τὴν ζωήρῳτον, πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.
- Ό συνέχων τὰ πάντα **ἐπὶ σταυροῦ** ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις: τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ **ξύλου**, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο.
- Γέγραπται γάρ Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ **ξύλου**: ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. (Παυλου Α. προς Κορινθίους Ε 6-8)

Τι φορούσε ο επί ξύλου κρεμάμενος

Ο επί ξύλου κρεμάμενος είναι πάμπτωχος και εικονίζεται (βλ. εικ. 2) μόνο με ένα πανί γύρω από τη μέση του. Για αυτό και φράση επί ξύλου κρεμασμένος απέκτησε την σημασία.

Το ξεγυμνωμα γινονταν γιατι πριν την σταυρωση προηγειτο το φλαγγέλιον, η μαστιγωση στη γυμνη πλατη του καταδικου. Ετσι γυμνος και φορτωμενος την τραβερσα του σταυρου (patibulum) ο καταδικος οδευε προς το χωρο της σταυρωσης .

Κατι τετοιο πρεπει να εγινε και με τον Ιησου.

Ο ΙΗΣΟΥΣ, ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΧΑ, ΜΕ ΤΑ ΛΑΜΠΡΙΑΤΙΚΑ ΤΟΥ, ΣΑ ΝΑ ΠΑΕΙ ΒΟΛΤΑ.

Είναι υπερβολή να θεωρήσουμε ότι οι Ρωμαίοι, μετά τον εμπαιγμό με την κόκκινη χλαμύδα, ξανάντυσαν τον Ιησού με τα ιμάτια τα ίδια ^{MATΘ. 27:31}, τον μετέφεραν στον Γολγοθά όπου τον ξαναέδωσαν για να βάλουν στον κλήρο τα ρούχα!

Οι κανόνες των διαπομπεύσεων επιβάλλουν πάντοτε την πλέον αναξιοπρεπή εμφάνιση του διαπομπευόμενου. Οι ευαγγελιστές και οι πλαστογράφοι τους δεν βλέπανε με καλό μάτι την περιαγάγει του Ιησού με τα σώβρακα. Βάλανο λοιπόν τους Ρωμαίους να τον ξαναντύνουν, όπερ άτοπον! Οι στρατιώτες δεν ενδιαφερόντουσαν μήπως κρουολογήσει ο κατάδικος ώστε να τον ξαναντύσουν, ούτε τον ήθελαν με ένδυμα περιπάτου.

Αν και το φλαγγελιον δεν δημιουργουσε πληγες όπως αλλοι τυποι μαστιγιων αλλα μωλωπες, καποιες πληγες που αιμοραγουσαν θα υπηρχαν. Κινδυνος λοιπον μεγας να λερωθουν τα ρουχα που λιγο αργότερα θα επαιρναν ως αμοιβη οι στρατιώτες.

Είναι λογικο και ο Ιησους να ηταν ετσι (ΕΙΚΟΝΑ 2) αφου ειχε προηγουμενως μαστιγωθει.

Ο τιμωρουμενος δια σταυρώσεως (ο επι ξύλου κρεμάμενος) εφερε την σανιδα ΗΣ.167 (πινακίδα) με την "αιτία" (αιτιολογία, το σκεπτικό της καταδίκης) του ευαγγελίου INBI [MATΘ. 27:37](#), [ΙΩΑΝ. 19:19](#)

Που κατέληγε ο νεκρός σταυρωμένος

Στην fossa infamia!

Η fossa infamia ήταν ο εξευτελιστικός λακκος οπου πέταγαν τα πτωματα των σταυρωμενων. Το πτώμα του Ιησού θάφτηκε κοντα στον Γολγοθά, την επίσημη θέση της εκτέλεσής του, σύμφωνα με τα Ευαγγέλια, σε τέτοια περίπτωση πρεπει, στη συνέχεια, να ρίχτηκε στο λάκκο της ατιμωσης (fossa infamia), και τότε δεν υπάρχει έντιμη τάφη, «εν μνηματι καινω» και λαξευμένο στο βράχο επίσης, θα πρέπει να υποθέσουμε ότι σε μια τέτοια περίπτωση σταυρώθηκε ως κοινος εγκληματίας.

Από το El Enigma de Jesús de Nazaret του Pérez Omister

Η στερηση μιας εντιμης ταφης ηταν η χειριστη προσβολη στο νεκρο.

Η εντιμος ταφη του Ιησου κατά τον Ιωάννη

Προκειται για μια προνομιακή και πρανομη μεταχειριση του Ιησου. Οι ατιμουμενοι σταυρωμενοι, δεν ειχαν το δικαιωμα εντιμης ταφης.

41 ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· 42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν. ^{ΙΩΑΝΝ. 19:41}

Ο Ιωαννης αναλωνεται σε λεπτομέρειες για τον τοπο και το κενον και καινον του μνηματος, παραλειποντας ουσιώδεις πληροφορίες όπως ποιου ηταν ο ταφος οπου εθηκαν τον Ιησου. Οι αλλοι ευαγγελιστες λενε ότι ηταν ιδιοκτησια του Ιωσηφ του Αριμαθαίου.

Ο συνηθης χωρος ταφης των σταυρωμενων δεν ηταν καινός (καινούριος) αλλά κοινός (ομαδικος) η ο λακκος της ατιμωσης. Ενας τετοιος λακος δεν είναι μνημειον. Τα πτωματα εμεναν εκει μεχρι να σαπισουν και να αποσυντεθουν εντελως. Πρακτικα ο λακκος ουδέποτε ηταν κενός. Η δε ταφη ηταν η απλή ρίψη του πτωματος στο λακο. Σε τιποτε δεν ομοιάζει με ταφη «καθώς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν». ^{ΙΩΑΝ. 19.40}

Η παραποίηση είναι σκοπιμη για να μειωσει τον ευτελισμο.

Επσης μετ επιτασεως εξαιρουν ευαγγελιστες και υμνωδοι την καθαροτητα της σινδόνης και την υπαρξη αρωματων, σαν να εκαναν διαφημιση απορυπαντικου στην τηλεοραση. Η ατιμωτικη ταφη προφανως δεν προεβλεπε σαβανωματα, μυρα και σινδονες.

Ένα μεγάλο ύφασμα σαν κλινοσκέπασμα (σεντόνι) χρησιμοποιούνταν για να μην λερωθούν και μianθούν αυτοί που κατέβάζαν το πτώμα. Δεν ήταν ούτε το σάβανο ούτε το σουδάρια της κανονικής ταφής. Απλούστατα ήταν ένα καταματωμένο πανί με το οποίο τύλιγαν προσωρινά τον αποκαθηλωμένο και, κρατώντας τις άκρες του σαν φορείο, το ν κουβαλούσαν μέχρι τη fossa infamia και πάταγων μέσα το πτώμα. Το πανί το χρησιμοποιούσαν για την αποκαθήλωση του επομένου.

Ετσι εξηγεται γιατι οι ευαγγελιστες, θελωντας να εξωραιοσουν την ταφη επιμενουν παντοτε να μιλουν για **σινδονη καθαρα**. Γιατι το το μυαλο του καθενος αναγνωστη εκεινης της εποχης πηγαινε στην συνηθη ταφη των καταδικων και το τυλιγμα με το βρωμικο πανι-φορειο.

Οι μεταγενεστεροι υμνωδοι ακολούθησαν την πεπατημένη. Η σινδονη ηταν καθαρά και το μνημα καινον και κενον.

Η σημερινή σημασία της φράσης

Είναι σε άθλια οικονομική κατάσταση.

Δεν έχει φράγκο

Είναι πάμπτωχος

Δεν εχει ουτε ρουχο να φορέσει.

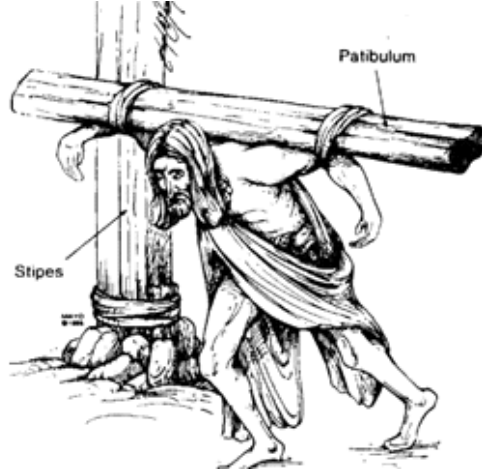
Από την πολύ διαδεδομενη εικονα του Ιησου με ένα μονο σωβρακο επι του ξύλου.

(ΕΙΚΟΝΑ 2).

ΕΙΚΟΝΕΣ

1

Ο ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ ΟΔΕΥΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΩΣΗΣ

Οι την οδόν την στενήν
βαδίσαντες, τεθλιμένοι
πάντες οι εν βίω· **οι τον
σταυρόν ως ζυγόν αράμενοι,**
και εμοι ακολουθησαντες εν
πιστει, δεύτε απολάβετε, α
ητοιμασα υμιν βραβεία και
στέφη τα ουράνια.”
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

2

ΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

3

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ

Όμως το κείμενο είναι ανοητο και ακαταλαβιστικο . Διαφωνει με τα ευαγγελια που αναφέρουν ότι η αιτια ηταν γραμμενη σε 3 γλωσσες και με συγκεκριμενο περιεχομενο και ολογράφως

19 ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. 20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

ΙΩΑΝ. 19.19-20

Ο Ιωάννης εμφανίζει τον τιτλον ως κατι εξαιρετικο, ειδικα καμωμενο για το Ιησου. Παραλειπει το οριστικο αρθρο **τον τιτλον**. Οι τιτλοι συντάσσονταν για κάθε εκτελεσμενο και αποτελουσαν ουσιαστικο στοιχειο της σταυρωσης.

Οι εικονογραφοι σπανια εμφανιζουν τιτλους και στους αλλους δύο κακουργους.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

1

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ

ἦτοι τον Ο ΟΡΘΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ **ξύλου** καθελὼν τὸ ἄχραντὸν σου Σῶμα, **σινδόνι καθαρᾷ**, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρια, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, **καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται**, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐν **καινῷ μνημείῳ**, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ **κηδεύει** ὡς νεκρὸν **εὐσχημόνως** σε, καὶ θαμβεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ **καινῷ** αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτῖνας καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρράγαν ἐν τῷ τοῦ Σωτῆρος θανάτῳ ὁ Ἰωσήφ θεασάμενος, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ **καθικετεύει** λέγων· Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, τὸν ἐκ βρέφους ὡς ξένον ξενωθέντα ἐν κόσμῳ. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ὁμόφυλοι μισοῦντες θανατοῦσιν ὡς ξένον. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ξενίζομαι βλέπειν τοῦ θανάτου τὸν ξένον. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὅστις οἶδε ξενίζειν τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ξένους. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, **ὃν Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ**. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὅς ὡς ξένος οὐκ ἔχει τὴν κεφαλὴν ποῦ κλίνη. Δός μοι τοῦτον τὸν ξένον, ὃν ἡ μήτηρ ὀρώσα νεκρωθέντα, ἐβόα· Ὡ γιὲ καὶ Θεέ μου, εἰ καὶ τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ καρδίαν σπαράττομαι νεκρὸν σε καθορώσα, ἀλλὰ τῆ σῆ ἀναστάσει θαρρόῦσα μεγαλύνω. Καὶ τούτοις τοίνυν τοῖς λόγοις δυσωπῶν τὸν Πιλάτον ὁ εὐσχήμων λαμβάνει τοῦ Σωτῆρος τὸ σῶμα, ὃ καὶ φόβῳ ἐν σινδόνι ἐνειλήσας καὶ σμύρνη κατέθετο ἐν τάφῳ τὸν παρέχοντα πᾶσι ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου του Ακροπολίτου

2

ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ 21.22

*22 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, 23 οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι **κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου**· καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.*

MATΘ. 27.31

*31 καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν **τὰ ἱμάτια αὐτοῦ**, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.*

MATΘ. 27.37

*καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· **Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων**.*

ΙΩΑΝ. 19:19

*19 ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· **Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων**. 20 τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.*

ΙΩΑΝ. 19.31

*31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ **τὰ σώματα** ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.*

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΤΕ ὍΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ.

3

ΦΛΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὄρων τεθεωμένον,
κατάστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ,
διαπεφώνηκεν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Το φλαγγελιο μωλωπιζει αλλα δεν τρυπαι το δερμα. Εκονογραφήσεις που εμφανιζουν τον Ιησου αιμοφυρτο μαλλον δεν είναι ακριβεις.

[περισσότερα](#)

4

ΣΑΝΙΣ

Hesychius Lexicogr., <i>Lexicon</i> (Π—Ω). {4085.003} close
(165.) σανίδες· θύραι (2)
(167.) σανίς· θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ (σ)ταυροῦ
(172.) σαννίς· δρυοσάνδραξ. Θούριοι

ΗΣΥΧΙΟΣ 167

5

Ακαθαρσία

Ο ιουδαϊσμός έχει ακριβείς νόμους σχετικά με την ακαθαρσία. Οι Εβραίοι πρέπει ν' αποφεύγουν να έρχονται σ' επαφή με πρόσωπα ή πράγματα που μπορούν να τους μολύνουν. Για παράδειγμα, η λατρεία των ειδώλων, η μούχλα σε σπίτια, κύπελλα και λαγήνια, **το άγγιγμα νεκρών ανθρώπων και ζώων**, καθώς και σεξουαλικές πράξεις ορισμένης μορφής προκαλούν μόλυνση. Μολυσμένη επίσης θεωρείται και η λεχώνια.

Ο Εβραίος που θα μολυνθεί, θεωρείται ακάθαρτος και πρέπει να καθαρι στεί.

σταύρωση

Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2013

7:34 μμ

Σημασία

Ανάρτηση σε στύλο ([σταυρό](#)), συνηθως έως θανάτου.*

Από τη μέθοδο εκτέλεσης με σταυρό παράγεται το ρήμα **σταυρώνω**. Δηλαδή εκτελώ κάποιον με σταυρικό θάνατο.

Περισσότερα στην μελέτη μου "[ΟΣΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΑΣ](#)"

Επειδή η σταύρωση και οι άλλες μορφές εκτέλεσης γίνονταν πάντοτε δημοσία, θεωρούνται και διαπόμευση εν ευρεία εννοία. Πβλ. Το κάρο που οδηγούσε τους αριστοκράτες στην [καρμανιόλα](#) (την γκιλοτίνα) κατά την περίοδο της τρομοκρατίας στη Γαλλία.

Δες και το αρθρο μου "[Μιά Σταύρωση αλλοιώτικη από τις άλλες](#)"

Άλλη σημασία

Αναφέρονται και εξαιρέσεις όπου σταύρωση είναι η προσήλωση σε πάσσαλο καποιου προκειμένου να μαστιγωθεί. Πχ.

Εκείνους μένουν Ηρώδη Αντώνιος ἄρχειν ἐπέτρεψε, τόν δε Ἀντίγονον ἔμαστίγωσε, σταυρῶ προσδήσας (ὁ μηδεὶς ἄλλος βασιλεύς ὑπο τῶν Ρωμαίων ἐπεπόνθει) καί μετὰ τοῦτο και ἀπέσφαζεν.

ΔΙΩΝ Ο ΚΑΣΙΟΣ - Lib. XLIX p. 405 (9686.56 [68])

Συνώνυμα

Ο **σταυρός** ήταν συνώνυμο του **στύλος, πάσσαλος, παλούκι**, ο αρχ **σκόλοψ**.

Κατά το Ονομαστικόν του Πολυδευκουσ

Ο Φίλων ο Ιουδαίος αναγραφει:

στηλιτεύσας τὸν ἴδιον βίον.

Σταυρώνω

Για το ρήμα **σταυρώνω** υπάρχουν τα εξής συνώνυμα:

Ανασταυρώ -ω̃

Ανασταυρώ

Κατά την περσική εκστρατεία στην Ελλάδα, ο Ξέρξης, μαθαίνοντας μετά τή μάχη τών Θερμοπυλών, ότι ο νεκρός Λεωνίδας ήταν «βασιλεύς τε καί στρατηγός Λακεδαιμονίων», πρόσταξε νά τόν αποκεφαλίσουν καί νά «**ἀνασταυρώσουν**» τήν κεφαλή^[1]. Νά τήν κρεμάσουν δηλαδή ψηλά σέ στύλο ή νά τήν καρφώσουν σέ παλούκι.^{154.53}

Ο στρατηγός του Αλεξάνδρου Περδίκκας, ύστερα από νίκη του εναντίον του Άριαράθη Α', βασιλιά τής Καππαδοκίας καί τήν αιχμαλωσία του, τόν βασάνισε καί τόν «**ἀνεσταύρωσεν**»^[2] οικογενειακώς^{154.54}.

[1]. «ἀποταμόντας τήν κεφαλήν ἀνασταυρώσαι» (δ.π., VII, 238, 1-4 καί IX, 78, 11 - 13). Τό δι τι ἄνασταύρωση ταυτίζεται μέ τόν ἀνασκοπιισμό στόν Ηρόδοτο προκύπτει καί ἀπό ένα άλλο σημειο. Μετά τή μάχη τών Πλαταιών ὁ Λάμπων ὁ Αἰγινήτης πρότεινε στόν ἀρχηγό τών Σπαρτιατῶν Παυσανία νά ἐκδικηθεῖ γιά τήν ἀνόσια μεταχείριση ἀπό τούς Πέρσες τοῦ νεκροῦ Λεωνίδα ανταποδίδοντας τά ἴσα στόν νεκρό Μαρδόνιο. Οἱ Πέρσες «ἀποταμόντες τήν κεφαλήν (του Λεωνίδα) ἀνεσταύρωσαν». Τώρα ἐσύ «Μαρδόνιον ἀνασκολοπίσας τιμωρήσασαι ἐς πάτρων τόν σόν Λεωνίδην» (δ.π., IX, 78). Ἀνασκολοπιισμό, ἀνάρτηση δηλαδή καί πρόσδεση σέ στύλο, σημαίνει καί τό «ἀνασχινδυλεύειν» του Πλάτωνος - «τελευτῶν πάντα κακά παθῶν ἀνασχινδυλευθήσεται»

(Πολιτεία, Β', 362a).

[2] 153. «τούτον μὲν οὖν καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ πάντας ωκισάμενος ἀνεσταύρωσε» (Διόδωρος Σικελιώτης, XVIII, 16, 3). Συχνά αναφέρονται ανασταυρώσεις ἀπὸ τὸν Ἰουδαῖο ἱστορικό Φλάβιο Ἰώσηπο - «εσθιόμενος ἐν ἀπόπτῳ μετὰ των παλλακίδων, ἀνασταυρωσαι προσέταξεν Ἰουδαίων ὡς ὦ'» (Ἰουδαϊκή Αρχαιολογία, XIII, XXII).

Ανακρεμάνυμι

Κρεμασμα, απαγχονισμος

Αναρτάω

Κρεμω και αφηνω εκει εις κοινη θεα προς παραδειγματισμον.

Σήμερα λέμε "αναρτήθηκαν τα αποτελεματα των πανελληνίων εξετάσεων"

φοβερῶτατα πάθη πάσχοντας τὸν αἰὲ χρόνον, ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους ἐκεῖ
(Πλατων -Γοργίας)

Ανασκινδυλεύω

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A—O). {4085.002} close
(4584.) ἀνασκινδυλεύεσθαι· ἀνασκολοπισθῆναι Plat. rep. 2,362 aA

ἀποτυμpanίζω

(μεταγν. ἀποτυμpanίζω UPZ119 (ii B.C.), ΡΟxy.1798.1.7), σταυρωνω επι σανιδος, crucify on a plank, Lys.13.56, D.19.137, Arist. Rh. 1383a5, Beros. ap. J.Ap.1.20.

H. G. Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Ὡς οὖν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ὄντος τοῦ ἀγῶνος, οὕτω προσήκει γινώσκειν, καὶ τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν κάποτυμpanίσαι· οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι τῶν ἔξω τῆς πόλεως ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσῃτ' ἐχθρούς. πόθεν οἴεσθε νῦν αὐτὸν ὑβρίζειν ὑμᾶς (οὐδὲν γὰρ ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ποιεῖν ἢ τοῦτο) καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐν ποιοῦντα, εἰ μὴδὲν ἄλλο, ἐξάπατᾶν, ὑμῖν δ' ἀπειλεῖν ἤδη; οἷον Θετταλοὺς πολλὰ δοὺς ὑπηγάγετ' εἰς τὴν νῦν παροῦσαν δουλείαν·

Δημοσθένους - Περι χειρσονησου 8.61,9.61:

Λατινικα fustis* σημαίνει ροπαλο. Από το fustis παραγονται και τα fustibalator (ροπαλοφόρος), supplicium fustuarium = κυριολ. μαρτυριο με το ροπαλο: αποτυμpanισμός.
Αρα υφαρχει λεξη φουστης

Διαπασσαλεύω,

διαπασσᾶλεύω, Att. διαπαττ-ἄλεύω, stretch out by nailing the extremities, πρὸς σανίδα Hdt.7.33; Καρφωνω δερμα σε σανιδα προς βυρσοδεψια

Πα. διαπατταλευθήσει χαμαί.

Αριστοφανης Ιπτης 371

ὑπεξηρημένοις. καὶ πρὶν ἐν ὑποψία γενέσθαι βασιλέα τοῦ (5) πράγματος, ἐγχειρίσασα τοῖς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν προσέταξεν ἐκδεῖραι ζῶντα, καὶ τὸ μὲν σῶμα πλάγιον διὰ τριῶν σταυρῶν ἀναπήξαι, τὸ δὲ δῆρμα χωρὶς διαπαττα- (8.) λεῦσαι. γενομένων δὲ τούτων, καὶ βασιλέως χαλεπῶς

Πλούταρχος - Αρταξέρξης 17.

Καθηλώ

(πρβλ. Αποκαθήλωση, από+κατά+ηλώ=καρφώνω, απο το ήλος=καρφίς=καρφί)
Το σημερινο καρφώνω εχει την εννοια του καταδιω, καταγγελω, προδιω με προφανή επιδραση από την πράξη του Ιούδα.

Κρεμώ

(πρβλ. Σήμερον **κρεμάται** επι ξύλου... " ή "ο επι ξύλου **κρεμάμενος**").

Προσαρτώ

Βλ. αναρτάω

Προσηλώ

(πρβλ. "ηλοις **προσηλώθη** ο Νυμφίος της Εκκλησίας") (ΣΣ. το "ήλοις" είναι πλεονασμός)
Πβλ. Την απειλή κατά της Σεμιράμιδος που αναφέρει ο Διόδωρος ο Σικελιώτης στην ιστορία του

Σταυροκοπώ

Απο το σταυρος και κόπτω = χτυπώ. (πβλ. Ξυλοκοπημα). Ξύλον = σταυρός.

Σήμερα η λεξη "**σταυροκοπιέμαι**" εχει διαφορετικη σημασια: σημαίνει **κάνω το σταυρό μου**, δηλαδη το σημειο του σταυρου. Η ενεργεια γινεται και εκτος του ναου, κυριως από γριουλες και ευσεβεις γεροντες όταν το ΜΜΜ περνά εξω από εκκλησιες. Οι κινήσεις τοτε γινονται ιεροκρυφως και όχι μεγαλοπρεπως και πληρεις. Ο πιστος μοιαζει να παιζει ένα ανυπαρκτο μαντολίνο. Στο τέλος ακουμπα την παλαμη επι του στηθους, ευχαριστημενος για το σταυροκόπημα.

Στην εικονα αριστερά: Ορθοδοξοι Χριστιανοι σταυροκοπούμενοι.

Όταν κανουμε το σημειο του σταυρου πανω σε ένα άλλο ανθρωπο ή πραγμα για αυτή ενεργεια χρησιμοποιούμε επισης το ρήμα σταυρωνω. Η κινηση γινεται για ποστασια και συνδρομή του θειου στην ασφάλεια του προσώπου ή του πραγματος. Πβλ. **Δεν σταυρώσαμε δεκάρα** . Επειδη το σημειο του σταυρου ειθισται να γινεται στα χρηματα της πρωτης εισπραξης της ημερας.

Οι παπαδες κανουν το σημειο του σταυρου μεσα στην εκκλησια όταν εκφωνουνται ορισμενες ωδες ή εκκλησιαστικα λογια. Πχ. Το τρισαγιον "Αγιος ο Θεος (το χερι στο μετωπο), αγιος ισχυρος (το χέρι στην κοιλιά), Αγιος Αθάνατος (το χερι στον δεξι ωμο) Ελεησον ημας (το χερι στον αριστερο ωμο).

Το ιδιο ισχυει για την ωδη "Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι". Η αρχη γινεται από το μετωπο και ετσι ταυτισε ο κοσμος το μετωπο με το "**Δοξαπατρι**". Φρ «του έριξε μια μπιστολιά και τον πέτυχε στο **δοξαπατρί**». Δες και επωνυμο **Δοξαπατρης** Και το "**Μαρια Δοξαπατρη**". Δραμα Σε Πράξεις Πεντε του Δημ.

Στηλιτεύω

Εκθέτω κάποιον δημοσίως και τον στιγματίζω, αναγράφοντας το όνομά του σε στήλη .
Μτφ. επικρίνω με αυστηρό και έντονο ύφος
Προκειται για διασυρμό του ονοματος καποιου και την αναλογη προσβολη τη
προσωπικότητας. Διαφερει διαδικαστικως από την σταυρωση. Είναι όμως συγγενης
ετυμολογικως.

Ετυμολογία

Από το **σταυρός**

196

σταυρός, ὁ *ἄρθρος πάσσαλος, σκόλοψ, σταυρός*, σταυρός *περιφράσσει διὰ πασσάλων, περιχαρᾶκῶν τὸπον τινά, σταυρώνω, ἀνασκολοπιζῶ*, σταυρώ-
μα, τὸ *περίφραγμα διὰ πασσάλων, χαράκιωμα*: IΕ *stau-ros=ἀρχ. σκανδ.-
ισλ. stauit=πάσσαλος, λατ. *stau-ros ἐν τῷ Instaurō=ἀνακαινίζω, ἀνανεώ-
νω, παρασκευάζω, κατασκευάζω· μεταπτ. τύποι: νορβ. διαλ. styg=μακρὰ
ράβδος, ἀκαμπτος (σκληρός) ἄνθρωπος, ἀρχ. σκανδ.-ισλ. stýgi=πηδάλιον,
ἀρχ. γερμ. stüiga=πηδάλιον, «τιμόνι», παράδοσις, δασμός, φόρος (*stüigo-)
πβ. ἀρχ. ἰνδ. sthānagāh=χονδρός, σταθερός, sthānigāh=εὐρύς, χονδρός, stūgāh
=δυνατός, πυκνός, ἀρμ. stnag=χονδρός, ἀρχ. γερμ. stūgi=ἰσχυρός, μεγαλο-
κρητής. — IΕ *st(h)au-ro- (*st(h)ūro-), *st(h)ūro- =στερεός, σταθερός, στῦ-
λος, ἐκ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ u: *st(h)āu-, *st(h)ū- ἐν τοῖς: ἑλλ. στῆν
*ποιῶ τι στερεόν (σκληρόν), κάμνω τι νά σηκωθῆ (νά σταθῆ ἄρθρον), τὸ «κορ-
δώνω» παθ. ἔχω στῦσιν (ἐρεθισμέν) τοῦ πέους*, στῦμα, τὸ=λατ. erectio penis
(=ἔρθωσις [ἐντασις] τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, στῦσις, πριαπισμός), στῦλος, ὁ
ὁ, τι καὶ ἄν, στῦλος, στήλη, κίων, εἶδος γραφίδος, στύραξ, -ακος, ὁ *τὸ ὀπί-
σθιον ὄξυ ἄκρον τοῦ δόρατος*, ἀρχ. ἰνδ. sthūpā=κίων, στῦλος (ἡλαττ. β. η
ἐκ τοῦ π), ἀρχ. σκανδ.-ισλ. stūmi=γίγας (*st(h)ū-). ἰσχ. β.: γοτθ. stōjan
=τρέπειν, διευθύνειν (κυρ. τάσσειν, δρίζειν), ἀρχ. γερμ. stauwan=πλάκειν, ἀνα-
στέλλειν (νεογερμ. stauen=ώσ.), λιθ. stōniu, -ėti=ἔστασθαι, ἀρχ. ἑκκλ. σλαβ.
stianiti=θέτειν, τοποθετεῖν. Πβ. στοῦ.

Προληψεις

Δεν κανει να διασταυρώσεις τα παπουτσια σου (Αριστερα το δεξι και δεξια του αριστερο) ουτε να
εχεις σταυρωμενα τα ποδια σου όταν ξαπλώνεις γιατι είναι γρουσουζια. Η επιδραση από τα ποδια
του εσταυρωμενου είναι προφανής.

Παράγωγα

Διασταύρωση (δρόμων, στοιχείων, πληροφοριών)
Εσταυρωμένος (εικονα ή αγαλμα του Χριστου)
Μεγαλόσταυρος
Ροδόσταυροι (Μυστικιστικο Ταγμα)
Σταυροπροσκύνηση
Σταυροβελονιά
Σταυρονημα
Σταυροπηγιακος
Σταυροπόδι (οκλαδόν)
Σταυροκοπημα και Σταυροκοπουμαι η σταυροκοπιεμαι.
Σταυροπαναγιές (Συνολον υβρεων & βρασφημιων προς τα θεια)
Σταυρωτής (Δες [μπάτσος](#)) συν. Πληθ. σταυρωτήδες
Σταυραητος
Σταυροκοπιεμαι

Στύλος
Στυλωνωμαι (μτφ ανανηπτω τρωγοντας Lat. Restauero > γαλ. Restaurant)
Στυραξ =το οπισθιο μερος του δορατος που καρφωνεται στο εδαφος.
Στυση< στυω μελλ. στύσω
Στυλω

Παροιμίες

Ουτε το διαολο να δεις ουτε το σταυρο σου να κανεις

Αποφευγε τις επικινδυνες συνατησεις ακομη και αν εχεις τροπους αμυνας.

Κανε παντα το σταυρό σου να χεις το θεο βοηθο σου

Συνταγη μαλλον ατελέσφορος αλλα με χαμηλο κοστος.

Συγγενικά

Παλουκώνω
Ανασκοποίζω
Απαγχονίζω
Εκτελω
Τουφεκιζω
Σταυρός (ως κοσμημα)

Φράσεις

Μη με σταυρώνεις

Μη με βασανίζεις. Από το ίδιο σενاريو και η φράση μη με Πιλατεύεις (όπως ο Πιλάτος βασάνισε τον Ιησού).

Το αρχαιο ρημα [πιλέω](#) ομως σημαινει συμπιεζω. Απο τη λέξη [πίλος](#) και πιλημα.

Ισως το πιλατεω να προηλθε απ ευθειας απο το αρχαιο ρημα πιλέω και οχι μεσω του Πιλάτου.

Αρον, αρον σταυρωσον αυτόν

Λεγονται επιρρηματικως οι δυο πρωτες λεξεις που πηραν την σημασια «**κατεπειγοντως**»
Ειναι ομως προστακτικη του αιρω .

Δεν σταυρώσαμε δεκάρα

Βλ. σχετ [φραση](#)

Ας κάνω το σταυρό μου

Ας σταυροκοπηθω, δηλ. να κανω με χειρονομιας το σημείο του σταυρου

Η φραση λεγεται σαν αντιδραση σε περιεργα ακουσματα. Πολλες φορες ενώ γινεται το σταυροκοπημα λεγονται διαφορα άλλα εκκλησιαστικα 'Μνησθητιμου Κυριε" ή "Κυριε Ελέησον" ή "Ημαρτον παναγια μου" κλπ.

Δεν μπορώ να κάθομαι με σταυρωμένα χέρια

Κλασική σταση του ανθρωπου που βισκεται σε ανεπιτρεπτη πληρη αδρανεια.

Αχθος αρούρης= βαρος της γης, αχρηστος.

Πβλ.Στην Ομηρου Ιλιαδα Ραψ, 18 στ. 104

οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δῖω,

ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,

τοῖος ἔων οἷος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (105)

έν πολέμω·

Η σταση πολύ λιγο θυμιζει σταυρο. Το ιδιο σταυρωμενα λεμε και τα μπλεγμενα δακτυλα των μαθητων, σταση από απαιτείτο από τους παλιους δασκάλους. Η αδρανια εθεωρειτο αρετη. Προσέξτε το βλέμμα του δασκάλου στα σταυρωμένα χέρια των παιδιών (1952)

Ο Χιτλερ με σταυρωμενα χερια. Πολύ συνηθης σταση του δικτατορα στις φωτογραφίες. Δυστυχως όμως δεν εμενε συχνα με σταυρωμενα χερια. Πολλοι τραβηξαν τα πανδεινα από τα χεράκια του.

Με το σταυρό στο χέρι

Με απολυτως εντιμα και διαφανη μεσα.

Είναι σχήμα λογου, γιατι τα μεγαλυτερα εγκληματα εγιναν «με το σταυρο στο χερι» . Δες το **8τομο** βιβλιο του Karl Heinz Deschner «**Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ**» - ΚΑΚΤΟΣ - 1986

Το βολι τον πετυχε στο σταυρο

Εδώ σημαινει την περιοχη του κρανιου πανω από τη μυτη, το σημείο δηλαδή απ ουου ο χριστιανος αρχιζει να κανει το σημειο του σταυρου, να σταυροκοπιεται.

Συνωνυμο: την έφαγε στο **Δοξα πατρι**. Πχ. του τραβηξε μια μπαλωθια και τονε βρήκε στο δοξα πατρι. Επειδη όταν τα δάκτυλα ακουμπουν σ' αυτό το σημειο, όταν σταυροκοπιεται ο ιερεας, εκφωνείται και η φράση "Δοξα πατρι" ακολουθει η κοιλια για τον Υιο και το Αγιον Πνευμα δεξια και αριστερα.

Επώνυμο ο Δοξαπατρός Βουτσαράς που περιγράφει το Χρονικον του Μωρέως.

πολλά ἔνι ἀφιρωμένον·

λέγουν ὀκάποιος τὸ κρατεῖ ἀπὸ τοὺς Βουτζαρᾶδες,

Δοξαπατρήν τὸν λέγουσιν, μέγας στρατιώτης ἔνι·
«κι ἀφῶν ἐπάρωμεν κι αὐτὸ καὶ νὰ πλατύνη ὁ τόπος,
ἐνταῦτα ἄς ἀπερχώμεθα ἐκεῖ εἰς τοὺς ἄλλους τόπους».
Οὕτως ὡς τὸ ἐσυμβούλεψεν μισὶρ Ντζεφρές* ἐκεῖνος,

Υπάρχει και το Ρωμαντικο δραμα του Δημητριου Βερναρδακη "Μαρία Δοξαπατρή" (κόρη του Βουτζαρά)

Η υπόθεση αναφέρεται στην ιστορία της Μαρίας Δοξαπατρή, κόρης του Δοξαπατρή Βουτσαρά που γκρεμίστηκε από το κάστρο για να μην πέσει στα χέρια των Φράγκων.

Ντζεφρές = Godefrois de Bouillon = Γοδεφρίγος Βιλλεαρδουίνος

Αυτος σηκωνει το δικο του σταυρο

Αντιμετωπίζει υπομονετικά τα δικά του βάσανα της ζωής.

Σταυρό στον Μαυρογιαλούρο

Από τον σταυρό στο ψηφοδέλτιο. Το ρημα σταυρώνω έχει και την σημασία του ψηφίζω.
Όμως η επιλογή λέγεται σταύρωμα και όχι σταύρωση.

Ο Σταυρός του Νοτου

Το αλφα του αστερισμου του Κενταύρου.

Αστρο προσανατολισμου για το Νοτιο Ημισφαιριο όπως ο πολικος αστηρ για το Βορειο.

Ο τίμιος Σταυρός

Ο σταυρός είναι οργανο ατιμωσης (διαπομπευσης εν ευρεία εννοια). Πως είναι Τιμιος;
Η ερμηνεία του τίμιος είναι: ο έχων τιμή, ο πολύτιμος και μ' αυτή την έννοια λέγεται στα περισσότερα εκκλησιαστικά κείμενα. Του Τιμίου Προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου, των Τίμιων Ενδοξων και πανευφήμων αποστόλων, Η Τιμία ζώνη, ή Τιμία κάρα του Αγίου κλπ. Έτσι και ο τίμιος σταυρός.

Ο τίμιος σταυρός λεγεται και τίμιο ξύλο.

Αντιθέτως, όλα αυτά τα "τίμια" προσωπα και πραγματα (λειψανα) είναι συνδεδεμενα με κάθε λογής ατιμιες.

Επι ξυλου κρεμάμενος

Είναι σε άθλια οικονομική κατάσταση.

Ξυλο είναι ο σταυρός

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ](#)

Τα στύλωσε

Εννοειται τα ποδια. Τα στερεωσε στο εδαφος (σαν στυλους, πασσάλους,σταυρούς) και δεν μετακινειται. Η εικονα από το μουλαρι που με μουλαρισιο πεισμα, τα στυλωνει και δεν μετακινειται.

Η φραση λεγεται μεταφορικά για καποιον που πεισμωνσε και δεν μετακινειται από τις αποψεις του δηλ καποιον που είναι πεισματάρης, επίμονος, ισχυρογνώμων, πείσμων, αγύριστο κεφάλι

Cross fingers

Μια χειρονομία που χρησιμοποιείται συνήθως απο την προληψη ότι φερνει καλή τύχη. Η χειρονομία συνοδεύεται και από την κοινή έκφραση "κρατά τα δάχτυλά σου σταυρωμενα" ή απλά "τα δάχτυλα σταυρωμένα," που σημαίνει "ας ελπίσουμε για ένα καλό αποτέλεσμα".

Διαδεδομενη χειρονομια και φραση στην Δυση. Όχι όμως στην Ελλάδα.

Τα παιδιά, χρησιμοποιούν τη χειρονομία να ζητησουν από άλλο την διακοπη της φιλίας μαζί με τη φραση «κόψε!». Ο αποπεμμενος φίλος αποδεχεται την ρηξη της φιλίας αφου κοψει, χωρισει με τον δεικτη του τα σταυρωμενα δακτυλα του πρώην φίλου.

Βιβλικές ρήσεις και περικοπές

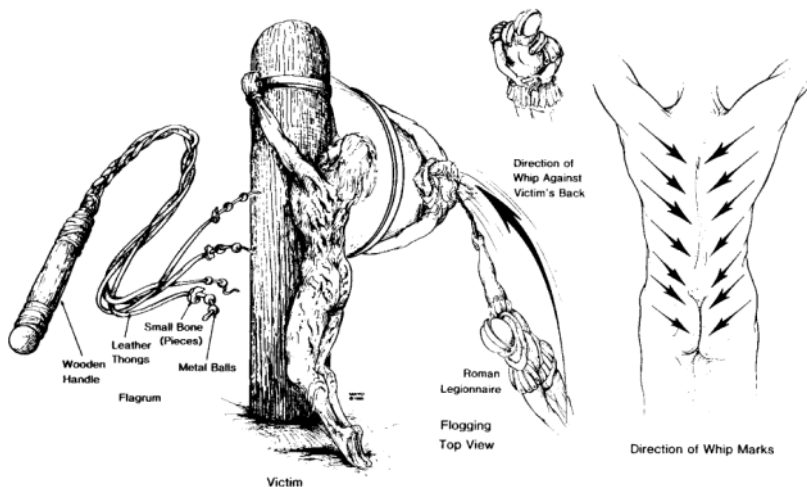
[Κλικ Εδώ](#)

Εικόνες

Δες και το αρθρο μου "[Μιά Σταύρωση αλλοιώτικη από τις άλλες](#)"

1

Μαστίγωση

2

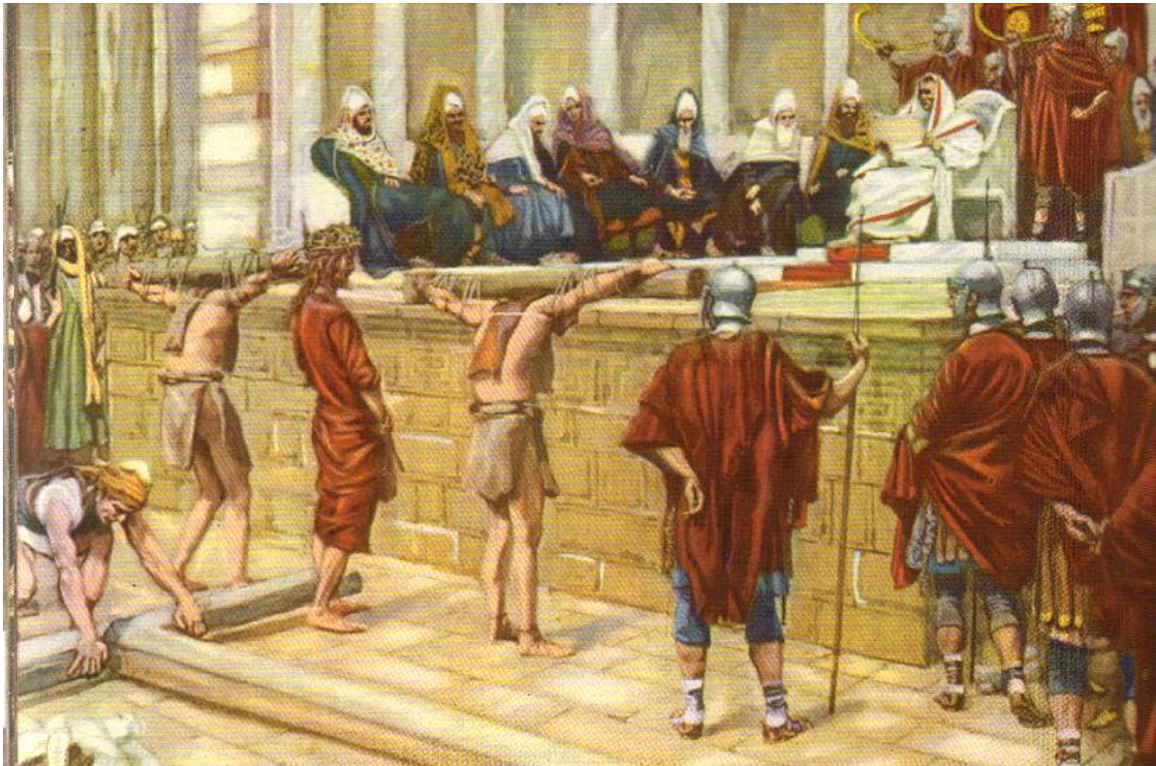
Ο Μαρσύας, επι ξύλου κρεμάμενος

XLVII. Περὶ Μαρσόνου. 1. Ἦύλει ἡ Ἀθηναῖα, καὶ τὸ εἶδω-
λον αὐτῆς ἐν τοῖς ὕδασι βουῖσα τὸν ἀνδρῶν ἐρριψεν, ὡς οὐκ ἔχον
εὐσχημοσύνην τῷ προσώπῳ τὸ ἀνδρῶν. γίνεται δὲ οὗτος Μαρσόνου,
καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀνδρῶν ὀνομαστόν. ὁ δὲ ἐπεΐθετο ἤδη καὶ
Ἀπόλλωνος εἶναι κρείττων, καὶ εἰς ἔριν ἐκάλει. καὶ οἱ μὲν ἤριζον,
ἐψήφισον δὲ αἱ Μοῦσαι· καὶ ὁ θεὸς ἐνίκη. δίκην δὲ ἐπιτιθεὶς τῷ
ἀνδρῶν κρεμάσας ἔδειρε, καὶ τὸ αἷμα γίνεται ποταμὸς, τῷ δὲ πο-
ταμῷ ὄνομα Μαρσόνου.

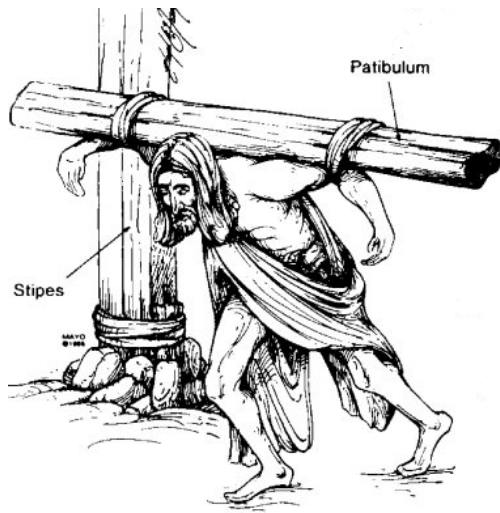
3

Δίκη του δεσμώτου

4

Μετακίνηση ενός

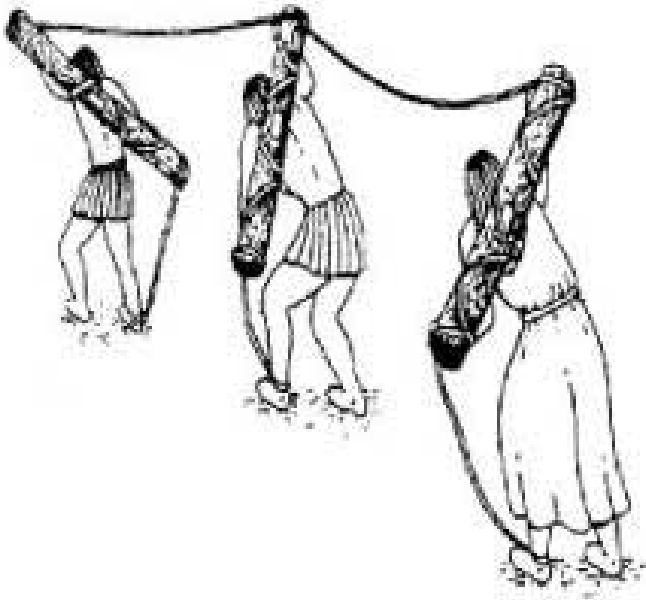

Οι την οδόν την στενήν βαδίσαντες, τεθλιμένοι πάντες οι εν βίω· **οι τον σταυρόν ως ζυγόν αράμενοι, και εμοι ακολουθησαντες εν πιστει, δεύτε απολάβετε, α ητοιμασα υμιν βραβεία και στέφη τα ουράνια.**”

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

5

Μετακίνηση πλειόνων

*και ὃς οὐ λαμβάνει τὸν **σταυρόν** αὐτοῦ και ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.*

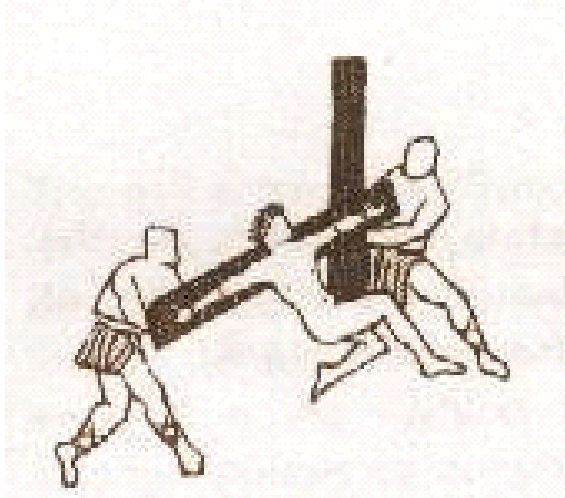
Ματθαῖος, 10:38

*Και προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν και ἀράτω τὸν **σταυρόν** αὐτοῦ, και ἀκολουθεῖτω μοι.*

Μάρκος, 8:34

6

Ανάρτηση

Οι ρωμαϊκες σταυρωσεις γινοντουσαν από εξεικευμένες ομάδες με επι κεφαλής κεντριώνα (εκατόνταρχο), τον **exactor mortis**, και τέσσερις στρατιωτες , το quaternio (τετραδα) .

The Cross and the Shroud , A Medical Inquiry into the Crucifixion New York, Paragon Press, 1988 pp 30-33

[ΠΗΓΗ](#)

7

Ορφεύς Σταυρούμενος

Παρασταση από αρχαιο σφραγιδόλιθο πιθανοτατα κιβδηλη. Πάνω από το σταυρό βρίσκονται ένα μισοφέγγαρο και επτά αστέρια και εκατέρωθεν και από κάτω βρίσκεται η λεζάντα ΟΡΦΕΟΣ ΒΑΚΚΙΚΟΣ. Αυτό συνήθως θεωρείται ότι είναι έργο κάποιας γνωστικής αίρεσης, που παρουσιάζει συγκρητισμό ορφικών και χριστιανικών ιδεών.

Στην αρχαία ελληνική γραμματεία το ρήμα ανασταυρώω έχει άλλη σημασία = ανασκολοπιζώ, παλουκωνώ και περιορισμένη χρήση. Μόνο κατά την ρωμαϊκή αυτοκρατορία αποκτά το ανασταυρώω την έννοια του σημερινού σταυρώω.

Είναι λοιπόν απίθανο οι ορφικοί να θεωρούσαν ότι ο Ορφείος σταυρώθηκε.

Ο Οβίδιος (Μεταμορφώσεις XI) επίσης αφηγείται πως οι Θρακικές Μαινάδες, ακόλουθοι του Διονύσου, τον έσκισαν σε κομμάτια κατά τη φρενίτιδα των Βακχικών τους οργίων. Μεσαιωνικές παραδόσεις έχουν μια άλλη προσθήκη: στο σχέδιο του Albrecht Durer η κορδέλλα ψηλά στο δέντρο αναφέρει: **Orfeus der erst puseran** (Ορφέας, ο πρώτος σοδομίτης). Ακομη και έτσι ο ανασκολοπισμος του Ορφεα είναι απιθανος κυριολεκτικά. Οι βακχες ισως τον τιμωρησαν για τις ερωτικες προτιμησεις του. Δεν τον σταυρωσαν όμως.

Η θέση των καρφίων ήταν μετά τον καρπό, στην σάρκα μεταξύ κερκίδος και ωλένης. Το καρφώμα στην παλαμή δεν μπορεί να διαρκέσει γιατί τα οστά είναι πολύ λεπτά.

8

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ

1915 Σταυρώσεις ΑΡΜΕΝΙΩΝ από τους Τούρκους

Επώνυμα - Ονόματα

Σταύρος

Η αναβίβαση του τόνου γίνεται στο όνομα για να καταστεί μοναδικός ο Τίμιος Σταυρός. Πβλ. Το όνομα Χριστός δεν δίδεται σε ανθρώπους, γίνεται Χρίστος ή απαντα μόνον σε συνθετα (Χριστοφορος, Χριστοδουλος).

Το ονομα Ζευς δεν δινονταν σε ανθρωπους παρα μονον σε συνθετα Διοδωρος, Διογενής, παλι από σέβας στον θεο.

Από ασεβεια προς το θειον, οι βλασφημοι τραβανε κατά καιρους τιποτε σταυροπαναγιες. Οι υβρεις είναι παγκοινως γνωστες και δεν τις επαναλαμβάνω για λογους πυρασφαλείας. (πβλ. μην βλασφημείτε τα θεια, θα σε καψει ο θεος, θα ριξει ο θεος φωτιά να σε καψει κ.α. φιλανθρωπικα)

Σταυρόπουλος

όχι πωλητής σταυρών αλλά ο γιός του Σταύρου.

Σταυριανή

Σταυριανόπουλος

Ξενόγλωσσα

Λατινικά crux

Ιταλικά croce

Αγγλικά cross

Γαλλικά croix, gibet

Εγκυκλοπαιδικά

Η σταυρωση ηταν μεθοδος εκτελεσης που χρησιμοποιουσαν ευρέως στη Μέση Ανατολή, αλλά όχι από τους Έλληνες οι οποιοι απετυμπάνιζαν.

'Ο «σταυρός», όπως και τό άθηναικό «τύμπανον», ήταν όργανα βασανιστικων αλλά και άτιμωτικών θανατώσεων. Οξ έκτελέσεις γίνονταν πάντοτε σε δημόσιους χώρους, γνωστους σε ολους*, ή σε περίοπτη θέση. Τό θύμα επρεπε να έκτεθει σε κοινή θέα, ή άγωνία του να εχει διάρκεια και να γνωστοποιηθει ή αιτια για έκφοβισμό και παραδειγματισμό. Μέ πρόσδεση και άνάρτηση ή μέ ήλωση ή άνασταύρωση προκαλούσε δέος και φρίκη.^{154.58}

Οι Ρωμαίοι, οι οποίοι μπορεί να έχουν δανειστεί τη σταυρωση από την Καρχηδόνα. Χρησιμοποιουσαν συχνα την σταυρωση, αλλα μονο σε δουλους** και ενοχους εσχατης προδοσιας***.

Μετά καταδίκη του , και αφού μαστιγώθει , ο καταδικος συρει την τραβέρσα του σταυρού του [εικ4](#) (ratibulum) **** στον τόπο της τιμωρίας, όπου είναι πακτωμένος ο σταυρός, το καθετο ξυλο, έχει δηλαδη ήδη στηθει μόνιμα στο έδαφος. Αυτή η μεθοδος εγινε διασημη γιατι ετσι θανατωθηκε ο Ιησους. Ο Μ. Κωσταντινος, ο πρώτος Χριστιανός αυτοκράτορας κατάργησε την σταυρωση από σεβασμο στον Ιησου, στα 337. Εκτοτε ουδεις ειχε δει σταυρωση και οι παμπολλες εικονογραφήσεις είναι αποκηματα της φαντασιας των εικονογραφων και παραγγελιων των παπαδων.

Ομαδικές σταυρώσεις

Όταν οι σταυρώσεις αφορουσαν πολλους, συνηθως μετα από επαναστασεις, στασεις και πολέμους οι σταυρωσεις αυτές γινοντουσαν προχειρα συνηθως σε δεντρα.

Ο Πλούταρχος αναφέρει (κατά την στάση των δουλων υπο τον Σπάρτακο) ότι οι σκλάβοι οπου ετρεχαν να διαφυγουν έτρεξαν κατ 'ευθείαν στον ερχομενο στρατό του Πομπηιου και σκοτώθηκαν από τα στρατεύματά του. Ο Αππιανός γράφει ότι περίπου 1.000 Ρωμαίοι σκοτώθηκαν στη μάχη και ότι πολλοί δούλοι κατέφυγαν στα βουνά, αλλά ο Κράσσος τους ακολουθησε και καταστρεψε τον ενα θυλακα αντίστασης μετά τον άλλο. Τελικα 6.000 αντάρτες αιχμαλωτιστηκαν και σταυρώθηκαν κατά μήκος του δρόμου μεταξύ της πόλης Carua και της Ρώμης.

Οι "κακοι εβραιοι" που σταυρωσαν το Χριστό

Παρ ολη την επικρατουςα προληψη ότι οι εβραιοι σταυρωσαν το Χριστό, οι εβραιο ΔΕΝ ΣΤΑΥΡΩΝΑΝ .

Το ειπε και ο ιδιος ο Ιησους και τελειωθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου [εννοει τον εαυτό του] . παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι και ἐμπαιχθήσεται και ὕβρισθήσεται και ἐμπτυσθήσεται, 33 και μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, και τῇ ἡμέρᾳ τῇ

τρίτη ἀναστήσεται.

Βεβαια το 88 π.Χ. ο Αλέξανδρος Ιανναίος **βασιλιάς** της Ιουδαίας και αρχιερέας, σταύρωσε 800 Φαρισσαίους αντίπαλους του αφού πρώτα τους υποχρέωσε να παρακολουθήσουν τη σφαγή των συζύγων και των παιδιών τους (Ιώσηπ. Ιουδ. Αρχ. 13.380 & Ιουδ. Πόλεμ. 1.97-98) μιμούμενος Ελληνιστικές συνήθειες.

*) ΙΩΑΝΝ 19.17 «εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ»

Παρατηρούμε ότι λέει **τον** Γολγοθα και όχι αοριστως όπως παραπανω (στ.13): εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ' που μεταφραζεται σε «καποιο τοπο που λεγεται ...»

**) Οι υπηκοοι των κατακτησεων της Ρωμαϊκης Αυτοκρατοριας εθεωρουντο δούλοι του Καισαρος. Ετσι νομιμοποιεεται η σταυρωση του Ιησου και των ΕΤΕΡΩΝ δυο ληστών.

***) αλλα και ως ενοχος εσαχτης προδοσιας εκτελεστηκε ο Ιησους. Βλ. :

19 Ἐγραψε δε και τίτλον ο Πιλᾶτος και ἔθεσεν ἐπὶ του σταυροῦ· ἦτο δε γεγραμμένον· Ἰησοῦς ο Ναζωραῖος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19:12

Βλ. και κατά Ματθαιον 27:37, κατά Μαρκον 15:26, και κατά Λουκαν 23:38

Ο Πιλᾶτος αρνηθηκε διαρρήδη να αλλαξει τον τιτλον λεγοντας «ο γεγραφα, γεγραφα» .

Πβλ. την ΝΕ ΦΡ **ο,τι γράφει δεν ξεγράφει.**

****)

Πολύ αργότερα στα Λατινικά η λεξη "**Cruix!**" (σταυρός, σταυρωθήτω) έγινε μια κατάρα, για να δείξει το πώς ο ομιλητής επιθυμούσε να δει τον καταραμένο. Άλλα επίθετα μεταξύ των κατώτερων τάξεων που βρέθηκαν στον Πλαύτο, τον Τερεντιο, και τον Πετρωνιο είναι "**φέρε το**

πατίμπουλουμ, την ταβερσα" "**Patibulatus**" και γίνε τροφή για τα κοράκια " Corvogum Cibaria" ίδιο με το αρχ ελληνικό «βάλ' εἰς κόρακας» .

[ΠΗΓΗ](#)

Η σταυρωση του Ιησου

Υιος του Θεου

Οι κακοι εβραιοι σταυρωσαν τον Χριστο! Πως και το αποφάσισαν;

Να τι λέει ο Ιωάννης, 5:18

διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυνεν τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

... και να τι λεει ο Ματθαίος στο 26:3-4

τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσιν καὶ ἀποκτείνωσιν: ἔλεγον δέ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Αιτιολογια δεν αναφερεται . Χωρις λοιπον αιτιολογια, χωρις ενταλμα συλληψεως θα λεγαμε σημερα δηλ. χωρις αποχρωσες ενδειξεις ο Ιουδας (εβραιος υποπτου διαγωγης) οδηγει την Ρωμαικη ενοπλη φρουρά, με τον Χιλίαρχο, Διοικητη της Φρουράς της Ιερουσαλήμ:

³ ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἐκ τῶν φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων

Ιωαν.18.3

Και στο στ.12

¹² ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν

Και ο Ιωαννης δεν αναφερει **τιποτε** για την προσαφθεισα κατηγορια από τους αρχιερεις (Αννα και μετα Καιάφας), εξαντλουμενος σε ανοητες λεπτομερειες με κοκκορια, θυρωρους, χαστουκια κλπ.

Όμως λιγο πιο πισω στο 12:47-50 ξεκαθαριζει την **σκοπιμοτητα** της εξοντωσης του Ιησου.

47 συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον, τί ποιούμεν, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; Ψλ 2:2, Μτ 26:3, Μκ 14:1, Λκ 22:2, Πραξ 4:27, Ιω 12:19

48 ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. *49 εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν,* *50 οὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συμφέρει ὑμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.*

Όπως παντα ένα ψεμα παρεισέφρυσε τεχνηεντως:

Εἶναι τελειως αδυνατον να οργανωναν μια γενοκτονια οι Ρωμαιοι γιατι ενας εβραιος εκανε θαυματα η ονομαζε θεο τον εαυτο του. Στα αυτια των ρωμαιων η θεοποιηση του βασιλια εἶναι συνηθης, πολλοι αυτοκρατορες γινοντουσαν θεοι . Το λογικότερα συμπερασματα εἶναι :

⊙ Ο Καιάφας αναγνωριζει και φοβεται ότι μπορεί να γίνουν διώξεις λόγω της βασιλικης εισοδου στα Ιεροσολυμα (πραξη αξιοποινη για τους Ρωμαιους). Αν η κατηγορια ήταν η βλασφημια κιδυνεύει σίγουρα ο βλάσφημος (τιμημα θανατος) αλλα ποτέ ολος ο λαος. Στην αντιποιηση συνενοχος ηταν ομως ολος ο λαος της Ιερουσαλήμ που τον ζητοκραυγαζε ως Υιον Δαβιδ. Μια τετοια γενικη κατηγορία προσπαθούσε να αποσεισει ο Καιαφας.

⊙ Παραδιδει τον Ιησου ως τον **μόνο** υπευθυνο για την αντιποιηση της αρχης.

⊙ Δινει ορκον πιστεως στον Ρωμαιο προκουράτορα Πιλάτο.

15 τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

ΙΩΑΝ 19:15

⊙ Επιμενει με συνέπεια, στην αποψη αυτή ότι μονον ο Ιησους εφταιγε για την αντιποιηση *21 ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων, μὴ γράφε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν, βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.*

Βεβαια ο Πιλατος δεν ηταν κανενα ορνιο να υποχωρήσει σε μια τετοια απαιτηση και απανται:

22 ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, ὃ γέγραφα, γέγραφα.

Η αντιποιηση αρχης

Η εισοδος στην Ιερουσαλήμ με θριαμβικο τονο και τον κοσμο να φωναζει υιε Δαβιδ ("απογονε του Βασιλια") ηταν κυριοτερη από τις δυο (νομικως βάσιμες) κατηγοριες κατά του Ιησου: Αντιποιηση της Αρχης. Παρεστησε εαυτον βασιλέα. Αποπειρα κατάλυσης της Ρωμαικης αυτοκρατοριας.

8 ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. 9 οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες (αὐτὸν) καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. 10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος;

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21:1-11

“ ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ”
τοῦτο δὲ ἐποίουν, δεικνύντες ὅτι μείζονα λοιπὸν ἢ περὶ προφήτου
δόξαν εἶχον περὶ αὐτοῦ· ὅθεν καὶ ἔλεγον, “ ὡσανα, εὐλογημένος
“ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ,” ὅπερ
ἦν πιστευόντων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντίθεος, ἀλλ’ ὅτι παρὰ τοῦ Πατρὸς
ἀποσταλεὶς ἦλθε. **Σημαίνει δὲ τὸ “ ὡσανα,” σῶσον δὴ.**

John A. Cramer - Catenae Graecorum patrum in Novum Testamentum, Τόμος 2

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ

Η κατηγορία που δηθεν προσήφθη στον Ιησου ηταν ότι εβλασφήμησε τον θεό κηρυσσοντας ότι είναι υιος του .

Όμως κατά την υποδοχη των Βαϊων δεν παρουσιαστηκε ως υιος του θεου αλλα ως **αποσταλμένος** του θεου που ο λαος του ζητουσε να τον σώσει;(από τι αραγε; Από το προπατορικο αμάρτημα; ή από τους Ρωμαιους;)

Η ληστεια

Η ληστεια στο ναό ηταν μια από τις δυο (νομικως βάσιμες) κατηγοριες κατά του Ιησου.

Και εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς,¹³ καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται, ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21: 12

καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψε,

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11: 16-18

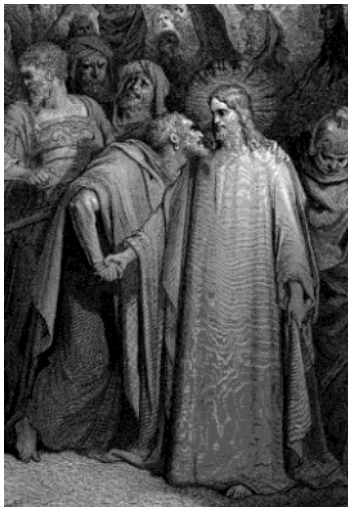
Θα ήταν αφελεια να πιστεψουμε ότι έριξε τα κερματα των κολλυβιστων και με τα τους εφωναξε και τους τα επεστεψε. Τα ΚΕΡΜΑΤΑ ΕΜΑΖΕΨΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝ ΑΥΤΩ (βλ. κατά ΛΟΥΚΑΝ 23:39) Ομοιως δεν ήταν δυνατόν να ήταν μονος του! Ολος αυτος ο συρφετος των εμπορων και αγοραστων θα αφηνε ένα μονον του ανθρωπο να κανει όλα αυτά;

Θα ειχε φαιει το ξυλο της χρονιας του. Φαινεται ότι το επεισοδιο ειχε μεγαλη εκταση και είναι "Η στάση" για την οποια κανουν λογο αργότερα οι Ευαγγελιστές. Βλ. περι [Βαραβά](#).

 [ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ](#)

Η συλληψη

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν

Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν, 13 καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου.

ΙΩΑΝΝ 18:12

Ολη η φρουρα της Ιερουσαλημ με ανωτατο αξιωματικο επι κεφαλής (ΧΙΛΙΑΡΧΟ), για να συλλαβει καποιον καλο ανθρωπο που θεραπευε και κηρυττε την ειρήνη! Και μετά από το επιτευγμα οι ΡΩΜΑΙΟΙ στρατιώτες πανε τον κρατουμενο στους ΕΒΡΑΙΟΥΣ Αρχιερεις!

Ασφαλως άλλη ιδεα ειχαν οι Ρωμαιοι για τον Ιησου. Ειχε προηγηθει η βασιλικη υποδοχη των Βαιων και η ληστεια στο Ναο. Πιστευαν λοιπον οι Ρωμαιοι, και δικαιολογημενα , ότι ήταν εχθρος του Κράτους, επαναστάτης, "ληστης" όπως θα ελεγε ο Ιώσηπος.

Ο ΙΟΥΔΑΣ ΦΙΛΟΥΣΕ ΥΠΕΡΟΧΑ

Η "δικη"

Εδώ η πλαστογραφια παιει γονατο ετσι που να μην μπορουμε να μιλησουμε για δικη. Σαφως εδώ το Βαραββας προκειται για προσωνομιο ενός Ιησου.

Ο Ιησους ο Βαραββας και ο Ιησους ο Χριστος προυσιαζονται σαν δύο προσωπα.

Ιησουν ἢ Βαραβάν ;

Το αρχικο κειμενο υποθετω πως θα ηταν

17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, **τίνα** θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, ~~Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;~~

Που ευκολα πλαστογραφηθηκε με προθηκη των μπλε λεξεων, σε:

*17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, **τίνα** θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, **Ἰησοῦν τὸν Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;** (ΠΗΓΗ 1) Ματθ. 27:17*

Και στο επισημο

*17 συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· **Τίνα** θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, **Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν;***

ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ: Βαραβά, ληστής ἢ σικάριος ;

Βαραββάς ἢ ὁ Ἰησοῦς Βαραββάς (κυριολεκτικὰ «γιος τοῦ πατέρα» ἢ «Ἰησοῦς, γιος τοῦ Πατέρα»*, ἀντίστοιχα) εἶναι ἓνα ἀτομο στο μῦθο των Παθῶν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, το ὁποῖο υποτιθεταὶ ὅτι εἶναι ληστῆς (διαβαζε ἀνάρτηρ)ς) καὶ το ὁποῖο ὁ Πόντιος Πιλάτος ἀπελευθερώνει κατὰ τὴν εορτὴ τοῦ Πάσχα στὴν Ἱερουσαλήμ, ἀντὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ με βάση κάποιον ἀτεκμηρίωτο καὶ μάλλον ἀνύπαρκτο ἐπισημο. ΑΒΒΑΔΕΣ = ΠΑΤΕΡΕΣ = ΠΑΠΑΔΕΣ ἢ ΗΟΥΜΕΝΟΙ πβλ ἀββαειον το καθολικο μοναστηρι.

ἦν δὲ ὁ λεγομενος Βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ΜΑΡΚΟΣ 15:7

ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον [Ἰησουν] Βαραββαν ΜΑΤΘΑΙΟΣ 27:16

εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες μη τουτον αλλα τον Βαραββαν ἦν δε ὁ Βαραββας ληστης ἸΩΑΝΝΗΣ 18:40*

Ο Φλάβιος Ἰώσηπος τους σικαρίους τους θεωρεῖ **ληστές**.

καὶ οἱ **σικάριοι** δὲ καλούμενοι, **λησταὶ** δὲ εἰσιν οὗτοι, τότε μάλιστα ἐπλήθουν χρώμενοι ξιφιδίους παραπλησίους μὲν τὸ μέγεθος τοῖς τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ ὁμοίαις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις, ἀφ' ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ ληστεύοντες ἔλαβον πολλοὺς ἀναιροῦντες.

Flavius Josephus, Antiquitates Judaicae 8:10

Οἱ σικαριοὶ ἢ ἰσκαριώτες ἦσαν ληστες ὁ ἰουδας ἐκριθη καταληλος να προσωσει γιατι ηταν σικάριος.

Ο Ιησους και ο Βαραβας ηταν το Ιδιο προσωπο. Βαρ αββα = "ο υιος του πατρος". Η ερωτηση του Πιλατου δεν ηταν "τινα θελετε απολυσω ημιν;". Δεν υπηρχε διλημα γιατι το προσωπο ηταν ενα.

Επισης

- 1 Είναι αδύνατον να υπηρχε εθιμική καταργηση του νομου και του δικαιου. Ακομη και το εθιμο είναι ΚΑΝΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥ και δεν μπορει να θεσπιζει παραλογα πραγματα. Είναι επισης παραδοξο ότι η απολυση κρατουμενου κατα τα γούστα του οχλου δεν αναφερεται ουτε καν σαν εβραϊκο εθιμο. Θελουν να πιστεψουμε πως ο Πιλατος καθιερωσε εθιμο; Το εθιμο το καθιερωνει ο λαοσ για μακρας και ομοιομορφου ασκήσεως . Το δε εθιμο δεν καταργει τον νομο και ιδιαιτερα τον ποινικο νόμο. Ο πιλατος θα μπορούσε να εκδωσει ένα διαταγμα. Χωρισ πιεση και χωρισ δικαιολογια γιατι να το κανει; Ποιοι να ηταν αραγε αυτοι του ευεργετηθηκαν πριν;
- 2 Ο Πιλατος πιθανον να ρωτησε: "θελετε να απολυσω τον Ιησουν, τον Βαραβάν, τον λεγομενον Χριστον ; " με υφοσ ειρωνικο, και να προσέθεσε "θα ασειευεσθε βέβαια!"

Το "**ο υιός του πατρός**" είναι ένα λογικο προσωνημιο για τον Ιησου!

Μελετώντας την ιστορια της εποχης θά καταλάβουμε ότι ό μυστηριώδης Ιωσήφ είναι τό ίδιο ανύπαρκτος καί πλαστός όσο κι ό άγγελος Γαβριήλ άπότή ζωή της Μαρίας.Ό πραγματικός αυτός σύζυγος είναι ό Ιούδας άπό τά Γάμαλα η Ιούδας ο Γωλανίτης, ή **Ιούδας ο Γαλιλαίος**, αυτός πού «ακριβώς τήν ίδια χρονιά» γίνεται ένας «Γαβριήλ»- (στά εβραϊκά: GEBER-EL σημαίνει «Ηρωας του Θεού»"Η "**ή δυναμη του Θεού**"!), ενας επαναστάτης "Ηρωας της εξέγερσης έναντιον των ΡΩΜΑΙΩΝ που έγινε τον καιρο της απογραφης. Ετσι εξηγουνται οι μετακινήσεις της Μαρίας.

Ο Ιησους ηταν **ο υιος του** [διασημου, ηρωικου] **πατρός**, ο μπάρ-αμπά 200.54-55

Σημ: το Αββα χρησιμοποιουσε ο Ιησους όταν απευθυνταν στον πατερα του.

36 καὶ ἔλεγεν [ο Ιησοῦς]· Ἄββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι, παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο·

ΜΑΡΚΟΣ 14:36

Ιησους & Σια

³² *Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.*

ΛΟΥΚΑΣ 23:32

Και ετεροι δυο κακούργοι =και αλλοι δυο κακουργοι =συνολικα τρεις κακουργοι =Ο Ιησους και αλλοι (ετεροι) δύο.

Και παρακατω ο Λουκας λέει

³⁹ *Εἶς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. 40 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπέτιμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;*

ΛΟΥΚΑΣ 23:39

ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι = με το ιδιο κατηγορητηριο = για ληστεια.

Αυτά γινοντουσαν την παρασκευη. Ο Ιησους λέει στον "καλο ληστή, το δεξιό" : ²³ *Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.*

ΛΟΥΚΑΣ 23:43

Βεβαια εγω μετά τρεις μερες πρεπει να φύγω γιατι εχω μια δουλίτσα αλλα εσυ μεινε, καλα θα περάσεις!

Από την επιβληθεισα ποινη (σταυρωση) μπορούμε να βαγαλουμε το συμπερασμα πιο ηταν πραγματικα του κατηγορητηριο.

Ο Gerard Sloyan υποδεικνύει ποιος άξιζε αυτό τον ακρωσ ατιμωτικό τρόπο εκτέλεσης: οι σκλάβοι και κατώτερες τάξεις, Στρατιώτες, ακόμη και σε θέσεις διοίκησης (αλλά όχι στρατηγού) , όσοι συμμετείχαν σε βίαιες επαναστατικές και η προδοτικές ενέργειες. Ως προς το δεύτερο, οι πολίτες των ελληνικών πόλεων-κρατών και του ρωμαϊκού κοσμου σπανια υφισταντο σταυρωση . Θεωρήθηκε πολύ σκληρή και, αν μη τι άλλο, είναι πολύ υποτιμητική για τις ανώτερες τάξεις.

[Roman Crucifixion and Jewish Burial](#)

Το Οξος

Ο Λεων στα ΤΑΚΤΙΚΑ του Appendix, 54 συστηνει οι χελώνες (πολιορκητικες μηχανές) να καλυπτονται με πισσα και «**σπογγοι όξει διάβροχοι ταύταις επιτιθέσθωσαν έξωθεν (αποτρέπει γάρ αν το όξος την του πυρός ερωήν)**» .

Το καλαμι, ο σπογγοσ και το ξυδι ηταν λοιπον συνεργα που οι ρωμαιοι στρατιωτες μεταχειριζονταν. Όχι όμως για την σταυρωση. Η παρουσία τετοιων αντικειμενων μαλλον ενισχύει την αποψη ότι ο Γολγοθασ ηταν σε κεντρικο σημειο της πολης ή σε στρατιωτικο κτιριο που οι στρατιώτες φύλαγαν τέτοια εργαλεια. Το νοημα της ενεργειας είναι όμως σκοτεινο. Γιατι να δώσουν ξίδι στον σταυρωμενο; ή μηπως δεν ήταν ξύδι; Βλ. [Σεναριο «Φακελάκι»](#)

Η κακη γνωση της αραμαικης

47 τινές δέ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. 48 καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεῖς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν.

Ματθ. 27:48

Το πληθος «τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων» εγνωριζε αραμαικά και ασφαλως ηξερε τι σημαινει ο Ψαλμός 21*, ώστε να μην νομιζει ότι φωναζει τον Ηλια.

Ο exactor mortis, ο εκατονταρχος δεν θα επετρεπε επ' ουδενι καποιος από το πληθος να ποτιζει τους κρατουμενους με αγνωστα ποτα. Ο κινδυνος για τους Ρωμαιους ηταν να τερματισθει συντομα το show επειδη καποιος από τους φιλους ή συγγενεις ή οπαδους του καταδικου τον ποτιζε καποιο δηλητηριο για να συντομευσει τη ζωή του και να τον απαλλάξει από το μαρτύριο.

Το πιθανότερο καποιος ρωμαιος στρατιώτης, από τους 4 της φρουρας , ακουσας το **ελωι , ελωι λιμα σαβαχθανι** του Ιησου και εχοντας παντελη αγνοια της αραμαικης το ακουει ως **ολεουμ (oleum =ελαιον, λάδι)** και ως σαρκαστικη απαντηση τον ποτιζει **ξύδι**.

*) ΨΑΛΜΟΣ 21:2

Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από των λόγων των στεναγμών μου;

Μτ 27:46, Μκ 15:34

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ](#)

Ο σοφρων ερευνητης δεν δεχεται την εξηγηση: ινα πληρωθει το ρηθεν ...

Οι βασικες θεραπευτικες ιδιότητες του ξιδιου είναι

- 1) βελτίωση της κατάστασης των αρθρώσεων
- 2) ανακούφιση στα κουρασμένα και πονεμένα πόδια
- 3) ανακούφιση του πόνου των μυών
- 4) σβήνει αντιαισθητικά σημάδια στο δέρμα.

Ουτε ο στρατιωτης που το εδωσε αλλα ουτε και ο Ιησους που το αρνηθηκε φαινεται να τα εγνωριζαν αυτά. Η παροχη ξυδιου ηταν σαφης βοηθεια. Τετοια βοηθεια θα επεσυρε τουλαχιστον μια γερη μαστιγωση του στρατιώτη (για επιδειξη φιλανθρωπιας σε κατάδικο).

Πβλ. τη λαϊκή ρηση και αντιλογο **ας πει ξίδι** (να ξεθυμώσει),
Οι Ρωμαίοι έπιναν ξίδι για να δώσει δύναμη και κουράγιο στη μάχη.
Επομενως η ανεπτυγμενη ερμηνεια της φράσης "**ας πει ξίδι**" είναι:
Αν θυμωσε λοιπον ας ετοιμασθει για μαχη και να διεκδικησει ικανοποιηση, την αρση των αιτιων που τον εκαναν να θυμωσε. Εγω αδιαφορω, δεν προκειται να αναμειχθω

Τα μεθεόρτια

Προποθεσεις για την αποκαθλωση

Ο κατάδικος να είναι πεθαμενος. Αυτό δεν ηταν πανοτε εξακριβώσιμο.
Εν αμφιβολια του έσπαγαν με τα σφυριά τα σκελη. Το σωμα μη εχοντας στηρηγμα τενονωταν, οι πνευμονες δεν λειτουργουσαν, και ο κατάδικος πεθαινε απο ασφυξια. Όμως και αν δεν ηταν τελειως πεθαμενος, πολύ λιγο τους εννοιαζε, γιατί με το ειδος της ταφης που του επεφυλασαν και με σπασμενα τα πόδια ηταν αδυνατο να μην πεθανει καποια στιγμή.

Ρουσφέτι #1

Οι Ιερεις ζητουν να αρθουν οι σταυρωμένοι . Δεν συζητουν βέβαια για ταφη.

³¹ οί οὖν ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.

Ιωάννης, 19:31

Ψευδης λοιπον η εικασια ότι επετρεπετο να αποκαθλουνται το βραδυ ειδικα στην Ιουδαία οι σταυρωμενοι^{1178.51}. Αν επετρεπετο δεν υπηρχε λογος προσφυγης.

Ψευδης και η προσφυγή στην αιτιολογια « εν τῷ σαββάτῳ» γιατι ο Νομος δεν επετρεπε για καμια νυκτα να μενει καποιος επι ξυλου κρεμαμενος. Βεβαια οι Ρωμαιοι δεν ειχαν κανενα λογο, ουτε υποχρέωση να τηρουν τα εβραικα εθιμα. Και ασφαλως δεν θα το εκαναν αν δεν γινονταν η προσφυγή αυτή.

Η χρηση της λεξης "σωματα" προυποθετει ζωντανους ανθρωπους. Των ληστων τα σκελη τα εσπασαν και τον "Ιησου τον ειδαν **ηδη τεθνηκοτα** και τον αφησαν.

³² ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ: ³³ ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ³⁴ ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν, καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ

ὕδωρ.

Ιωάννης, 19:32-33

Ο στ. 34 επρεπε να προηγεται του 33 αν η νυξ με λογη εγινε για να διαπιστωθει ο θανατος. Υπαρχει ομως η εκδοχη οτι η νυξ εγινε για παρατεινει την ζωη του σταυρωμενου.

Η ταφή

Οι καταδικοι σε σταυρωση δεν δικαιουνταν εντιμης ταφής. Αφου σε εξευτελιζω ζωντανο, θα σε τιμησω πεθαμενο; Όχι Φυσικά! Οι καταδικοι ριχνοντουσαν συλληβδην σε ένα λάκκο, ενα βοθρο*, κατι σαν πηγάδι που λεγοταν "fossa infamia" (ατιμον ορυγμα) συμφωνα με νομο του Τιβερίου που περιγραφει ο Τακιτος στα χρονικα του 6:29**. [ΠΗΓΗ](#)

*)

Septuaginta, Josue (Cod. Vaticanus + Cod. Alexandrinus). {0527.006} close

(29.) και τὸν βασι-
λέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου
ἕως ἑσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ
καθεύλοσαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς
τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας (5)
ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

**People sentenced to death forfeited their property and were forbidden burial

Ο λάκκος

Η φόσσα των ρωμαίων είναι ο λάκκος των εβραίων. Σήμερα "λάκκο" ονομαζουμε τον ταφο. Πβλ. ΦΡ **είναι με το ένα ποδι στο λάκκο** που λεμε για τον εσχάτογγορο ή τον ετοιμοθανατο, τον πνεοντα τα λοισθια.

Αυτος ηταν ο προωρισμένος ταφος για τους σταυρωμενους. Δεν ηταν όμως τροπος ταφης των εβραιων. Δεν ηταν όμως και αγνωστη πρακτικη. Ήταν κατι που εκαναν στους εχθρους τους; Ισως!

Παραθετω μερικα χωρια από του Ψαλμουσ του Δαβιδ (προφητάνακτος).

Ο λακκος όμως εχει πολλαπλες χρησης:

Παγίδα

Ο ορουσων βοθρον εν αυτω εμπεισεται και ο ιστων παγίδα εν αυτή αλώσεται.

7 παγίδα ήτοιμασαν τοῖς ποσί μου καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου ὥρυξαν πρὸ

προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν ΨΑΛ 56

13 ἕως οὗ ὄρυγῃ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. ΨΑΛ 93

16 λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεισῆται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. ΨΑΛ

7

φυλακη

Ο Δανιηλ στο λακκο των λεοντων

ταφος

Όχι εντιμος ταφος για τους εβραιους όμως ισως οι στρατιωτες που πεθαιναν στη μαχη ή τα πτωματα των εχθρων να ριχνοντουσαν σε λακκουσ.

⁵προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ⁶ὡσεὶ τραυματία καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν. ⁷ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

ΣΣ: από εδώ συναγεται ότι στους ομαδικούς ταφους (λάκκους) ριχνοντουσαν και τραυματιες, ετοιμοθανατοι.

7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου ἢ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ψαλμός 142 (Μασ. 143)

4 Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψαλμός 29 (Μασ. 30)

Τριςβαρβαρα τα Ελληνικά των οι αθλιοι! Εννοει εσωσας με από **το ομοιωθηναι τοις καταβαινουσι εις λακκον**. Δεν με κατεταξες εις αυτους. Αυτοι τουτοι καταβαινοντες, ημιθανεις, ἢ πολύ πεθαμενοι είναι ακινδυνοι.

ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου δηλ. με ανεστησες. Στην γλωσσα της ΠΔ η ψυχη είναι υλικη. Ζει, πεθαινει και ανασταινεται (σπανιως) . Πβλ. Σαμσων = Αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφύλων,

3 καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου

Ψαλμός 39 (Μασ. 40)

Οι ερμηνευοντες το κάθε βημα της ζωης του Ιησου ότι εγενετο «ινα πληρωθει το ρηθεν δια του ταδε προφητου ...» , παρελειψαν σκόπιμα τις προφητειες που προβλέπουν το ειδος του ταφου του Ιησου και από ποιον ταφο βγήκε. (βλεπε τα εντονα γραμματα στις περικοπές).

Πολλα ερωτηματικα για τον Ιωσηφ από την Αριμαθαια

Ο Ιωσηφ ξεφυτρωνει στο τελος του μυθου της σταυρωσης από το πουθενά.

Είναι αυτος που υποτιθεται ότι ἔθαψε τον Ιησου.

Συνεργος του ο Νικόδημος, που όμως προαναφέρεται στα Ευαγγέλια.

Ο Ιωσηφ λεγεται «ο [εξ] Αριμαθαιας»

Οι πληροφορίες πού μας δίνουν τά ευαγγέλια για τό πρόσωπο αυτό δέν συμπίπτουν μεταξύ τους. Ο Ματθαίος (27:57 - 61) μας λέει απλώς πώς ό τάφος όπου τοποθετήθηκε τό σώμα τοῦ Ἰησοῦ, ήταν ιδιοκτησία του. Ο Ιωάννης (19:38), μας πληροφορεῖ, πώς ό Ιωσηφ ήταν «κρυφός» μαθητής τοῦ Ἰησοῦ*. Ο Μάρκος (15:43) τόν αναφέρει σάν « εὐσχήμονα βουλευτή » (!), καί τέλος ό Λουκάς (23:50) τόν χαρακτηρίζει σάν « βουλευτή », δηλαδή μέρος τοῦ Σανχεντρίν (θρησκευτική καί νομική βουλή τών Εβραίων) καί προσθέτει τήν ἐπεξήγηση, ότι αυτός δεν είχε συμφωνήσει με τήν απόφαση τοῦ δικαστηρίου - βουλῆς, για τήν εκτέλεση τοῦ Ἰησοῦ. Αγνωοῦμε τελείως τό πραγματικό του δνομα, πού ἔπρεπε να είναι Ιωσηφ - Μπαρ - ..., σύμφωνα μέ τήν Ιουδαϊκή συνήθεια της εποχής. Τόν αναφέρουν απλώς σάν Ἀριμάθαιο, ἢ Ἀριμάθειο, δηλαδή καταγόμενο από κάποιο μέρος πού ονομάζεται Ἀριμάθαια ἢ Ἀριμάθεια. Οσο και νά ψάξει κανείς στή γεωγραφία τῆς εποχῆς δέν πρόκειται ν' ανακαλύψει μιὰ τέτοια τοποθεσία. Οὔτε στήν Παλαιά Διαθήκη, οὔτε στά συγγράμματα τοῦ Φλαβίου Ιωσηφ, οὔτε στό Ταλμούθ δέν υπάρχει μιὰ πόλη ἢ χωριό ἢ γενικά τοποθεσία μ' αυτό τό δνομα. Είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι νά συμπεράνουμε, ότι συμβαίνει κάτι ανάλογο μέ τήν επίσης ἀνύπαρκτη Ναζαρέτ. Δηλαδή, πίσω ἀπό τό πρόσωπο αυτό, κρύβεται σκόπιμα κάποια ἀλήθεια.

Αν κάνουμε μιὰ ετυμολογική ἀνάλυση τῆς λέξης « Ἀριμά-θαιος », καί προσπαθήσουμε νά βρούμε τήν εβραϊκή της ρίζα, φτάνουμε στίς δυο βασικές συλλαβές πού τήν αποτελοῦν: ΑR καί ΜΑTH, ὅροι πού μας ὀδηγοῦν στή σημασία τοῦ « θανάτου, τοῦ νεκροῦ » καί τοῦ «ενταφιασμοῦ, τάφου»:

ARETZ: σημαίνει, γη, τεμάχιο γής, χωράφι, οικόπεδο.

HAR: σημαίνει λάκκος, τρύπα.

MATH: σημαίνει, νεκρός.

Ἡ βιβλική λέξη « HATZARMOTH » (Γένεσις Ι, 26) σημαίνει, « τόπος τῶν νεκρῶν » καί μας ὀδηγεῖ σέ μίαν ἀνάλογη φιλολογική ἐρμηνεία.

Ἔτσι, ἡ ἀνύπαρκτη ψευδοτοποθεσία μέτῳ ὄνομα Ἀριμάθαια, προέρχεται ἀπό μιά βάρβαρη ἑλληνοποίηση τῆς σύνθετης ἑβραϊκῆς λέξης « HAR - MATH » πού σημαίνει ἐνταφιασμός, τόπος ἐνταφιασμοῦ, νεκροταφείο.

Δηλαδή, μέ μιά λέξη, ὁ Ἰωσήφ ὁ Ἀριμάθαιος**, εἶναι ὁ Ἰωσήφ ὁ Νεκροθάφτης, ὁ φύλακας τοῦ νεκροταφείου, γιά τήν περίπτωση πού ὁ Ἰησοῦς θάφτηκε στό παλιό καί παραδοσιακό νεκροταφείο τῆς Ἱερουσαλήμ (δηλαδή στό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, στά νοτιοδυτικά τῆς πόλης), ἢ, ὁ φύλακας τοῦ «βουρκόλακκου» γιά τήν περίπτωση πού ὁ Ἰησοῦς θάφτηκε στόν Γολγοθά.

***) μαθητής**

Ο Ἰησους δίνει ο ἴδιος τήν προδιαγραφή του μαθητη

27 ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.

Λουκάς 14:27

Παρόμοια λένε καί ο Ματθαῖος (10:38,καί 16:24) καί ο Μάρκος (8:34)

Συνακολουθα "ο πλουσιος και κρυπτομενος" Ἰωσηφ κρινεται εκ προιμιου απορριπτεος ἀπό τον ἴδιο τον Δασκαλο.

**) δεν δινεται το παρατσούκλι "νεκροθαφτης" σε καποιον που εκανε περιστασιακα μια ταφη αλλα σε καποιον που θαβει εξ επαγγελματος.

Ρουσφети #2

50 καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχων [καὶ] ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος Μτ 27:57, Μκ 15:43, Ιω 19:38

51 _ οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν _ ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,

52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ,

53 καὶ καθελὼν ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι λαξευτῷ οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὕπω κείμενος.*

54 καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ σάββατον ἐπέφωσκεν.*

Πιθανον ἄλλο να ζητησε και ἄλλο να πήρε ο Ἰωσήφ. Ζητά το σωμα. Και του δίνουν το πτωμα! Το σωμα ανηκει σε ζωντανο ανθρωπο!

Ο Πιλάτος αν εδινε το πτωμα στον "ευσχημονα βουλευτη Ἰωσηφ" θα εκανε ένα ρουσφέτι αδικαιολογητο αφου θα παραβιαζε τη Ρωμαικη νομοθεσία και θα εθετε τον ἴδιο τον εαυτο του και τη σταδιοδρομια του σε κινδυνο. Πραγμα απιθανο και μαλλον ΜΥΘΟΣ.

Εκτος αν εδοθη φακελακι. Πβλ. Ἰωσηφ =ανηρ πλούσιος.

Βλ. [σταυρός](#)

Η ταφη θα επρεπε να γινει με μυστικοτητα γιατι ο Πιλατος θα εξετιθετο που εδωσε το πτωμα. Αλλα και γιατί χρονος πιεζε τρομερα, ερχονταν το Σαββατο. Αρα τα περι επιταφιου θρηνου της Παναγιας είναι ΜΥΘΟΣ.

Η Μαριαμ θα ηταν η καταζητουμενη #1 μετα τον Ἰησου. Ειχε σαφως εξαφανισθει. Η παρουσία της στην σταυρωση είναι επισης ΜΥΘΟΣ.

* **οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς οὕπω κείμενος.** =μανία να αποκλεισουν την πιθανοτητα να ειχε την προβλεπομενη ατιμον ταφην, σε κοινο λάκκο, ο Ἰησους.

- * **σάββατον ἐπέφωσεν:** το Σάββατο ξεκινάει με την έναρξη της νυκτας της παρασκευης. Όταν ζημερωνει (επιφώσκει) είναι πλέον για τὰ καλά Σάββατο εδώ και 5-6 ωρες.

Μίγμα που δεν είναι μύρο σε ποσότητα χονδρικής

Αξιζει τον κοπο να ασχοληθουμε λιγάκι με το μίγμα που κουβαλουσε ο Νικοδημος *ἦλθεν δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν.*

Ιωάννης, 19:39

Ο Νικοδημος περιγράφεται από τον ιδιο ευαγγελιστή

Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων.

Ιωαννης, 3:1

Αυτος λοιπον ο αρχοντάνθρωπος εκανε ένα μεγαλο χουβαρνταλίκι να φερει εκτονταπλασια ποσοτητα μυρου που φυλαγε προφανως στο σπιτι του για την περιπτωση που πεσει πανουκλα στην Ἱερουσαλημ.

λίτρα – ή ρωμαϊκή λίτρα ζύγιζε 12 ούγγκιές (ounces) δηλ. 327.5 gr ή 327.5 32 klg ! (Souter).

Αν ερευνησουμε λιγο ακομα όμως διαπιστωνουμε πως το φορτωμα των 100 λίτρων δεν ηταν υλικο που χρησιμοποιειται για αλειμα νεκρων, μαλλον ηταν για να παράσχει πρωτες βοηθειες σε τραυματιες και να τους βοηθησει να συνέλθουν.

Σμύρνα

Η σμύρνα είναι μία ρητίνη στο χρώμα της σκουριάς, (Balsamodendron Myrrha) που εξάγεται από δέντρα του είδους Commiphora ή Balsamodendron. Έχει μία έντονη χαρακτηριστική οσμή και μια γεύση στυφή και ελαφρώς πικρή.

used for embalming the dead = που χρησιμοποιείται για την ταρίχευση των νεκρών

(H. G.Liddell & R.Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.)

Οι Αιγύπτιοι το χρησιμοποιούσαν στις ταριχεύσεις τους και οι αρχαίες Αιγύπτειες νοικοκυρές το έκαιγαν για να ξεφορτωθούν τους ψύλλους. Σμύρνα κάηκε και στους ναούς της Ἰσιδας. Στην Κίνα ονομάζεται ΜοΥαο και χρησιμοποιείται από τον καιρό της Δυναστείας Τανγκ (60 μ.Χ.) κυρίως για πληγές, για την **ανακούφιση από τα πρηξίματα**. Το έλαιο του μύρρου το απόσταζαν από την ρητίνη και το χρησιμοποιούσαν από την εποχή της Αρχαίας Ελλάδας για την **επούλωση των πληγών**.

Χρησιμοποιείται σήμερα ως απολυμαντικό και το αλκοολικό βάμμα του για **πλύση ανοιχτών τραυμάτων** (αλκοόλες και τερπένια). Η σμύρνα προάγει την κυκλοφορία και **αυξάνει τον καρδιακό ρυθμό**.

[ΠΗΓΗ](#)

Αλόη

Η αλοη (μερος του μιγματος) είναι αντισηπτικη και θεραπευει τις πληγές.

Η αναπλαστική δράση της αλόης βοηθάει να επουλωθεί γρήγορα μια μικρή πληγή.

Ο Πιλάτος δωρητής σώματος

Στον διάλογο του Ιωσηφ με τον Πιλάτο ο Ιωσηφ ζητάει το σωμα (όχι το πτώμα)

Στο κατά Ιωάννην 19

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὢν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 39 ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν

Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῖγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. 40 ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ

Τα ίδια περιπου λεει ο Μάρκος 15:43

3 ἔλθων Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. 44 ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· 45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἔδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

Ο Ματθαίος 27:57 αιρει μεν την βουλευτικη ασυλια και ιδιοτητα απο τον Ιωσηφ αλλα για το σωμα λεει τα ιδια

*57 Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος **πλούσιος** ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· 58 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. 59 καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, 60*

Ο Λουκάς ωραιοποιει περισσοτερο απο τους αλλους τον Ιωσηφ εμφανιζοντας τον να **μειοψηφει** στο Συνέδριο για την καταδίκη του Ιησου. Αν και συμφωνα με το Ματθαίο 26:66 η καταδικαστική αποφαση ενεκριθη **παμψηφεί** από το Συνέδιο. Παντως για το σωμα λεει τα ιδια.

50 Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρχων καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος⁵¹· οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν - ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, 52 οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ,

Ο Πιλάτος γνωριζει ή τουλαχιστον οφειλε να γνωριζει ότι απαγορευονταν η αποδοση του σώματος προς ταφήν. Γιατι εκανε την δωρεα; Γιατι ο Ιωσηφ ηταν ανηρ πλούσιος^{MATΘ 27:57}; Πήρε δηλαδή φακελάκι ο Πιλάτος; Αυτή η ενεργια δεν μπορουσε να μεινει κρυφή. Την εμαθε η φρουρά και οι υπηρετες του Ιωσηφ και του Νικοδήμου.

Ρουσφέτι #3

Ειδαμε ότι ουδεν κρυπτον υπο τον ηλιον. Τα της ταφης διερευσαν!

Ετσι ένα άλλο ρουσφέτι ζητησαν οι Εβραίοι από τον Πιλάτο:

τῇ δὲ ἐπαύριον ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον*

λέγοντες κύριε ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι, κέλευσον οὖν ασφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσιν τῷ λαῷ ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27:63-64

- * Ο Μπάρμπα-Μαθιός αποφεύγει σκοπιμα να πει : «Σάββατον» και χρησιμοποιει μια ανοήτη περιφραση «επαύριον ἣτις ἐστὶν μετὰ τὴν παρασκευὴν» για να μην είναι πολύ κτυπητή η απιθανη παραβιαση του Σαββάτου από Ιουδαίους Ιερωμένους.

Βλ. και Mt 16:21, Mt 17:23, Mt 20:19, Mk 8:31, Mk 10:34, Lk 9:22, Lk 18:33, Lk 24:6

Η μυστική ταφή δεν ήταν και τόσο μυστική. Το ρουσφέτι #2 προς τον Ιωσήφ έγινε γνωστό στους άρχιερείς και φαρισαίους οι οποίοι, αν και θεοσεβόμενοι, πήγαν σαββατιακά στον Πιλάτο με προτάσεις. Ας θυμηθούμε πως οι απλοί άνθρωποι του λαού δεν μπήκαν στο πραιτώριο την παρασκευή, «*οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα*» ΙΩΑΝΝ 18:28
Οι θρησκευτικοί τους ηγέτες προτίμησαν να μιανθούν για να αφαλίσουν την μη ανασταση.

Ο Πιλάτος κάνει το ρουσφέτι #3 αλλά δεν ασφαρίζει ο ίδιος με ρωμαίους στρατιώτες τον τάφο ως οφείλε.

65 ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, ἔχετε κουστωδῖαν: ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.

Αυτό είναι πολύ περιεργο γιατί ο Πιλάτος είχε περισσότερους λόγους και συμφέροντα να μην "αναστηθεί" ο Ιησούς. Επιπλέον είχε λερωμένη τη φωλιά του αφού είχε παρανομήσει.

Παρόλα αυτά στον τάφο παει κουστωδια, βάζει σφραγίδες και **φυλάει βάρδια**. Αρα ένας τουλάχιστον της κουστωδιας, αυτός που φύλαγε σκοπιά, υπηρξε και ο μόνος αυτοπτης μάρτυρας της ανάστασης. Ουδεις ευαγγελιστης αναφερει τιποτε γι αυτόν.

Όμως στο Ματθ. 23:27 ο Ιησους φερεται λεγων

27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

Σοβαντισμένοι ταφοί. Οι εβραίοι εβαζαν ένα επιχρισμα στην πορτα του ταφου για να δειξουν ότι έχει ταφει προσφατα καποιος. Το επιχρισμα, το κονίαμα αυτό εσπαγε όταν γινονταν η τελετη της περισυλλογης των οστων. Η σφραγιση του μνημειου του Ιησου θα επρεπε να εγινε ετσι από τον Ιωσηφ "ως εθος τοις Ιουδαίοις εναταφιάζειν".

Ένα μεγάλο υφασμα σαν κλινοσκεπασμα (σεντονι) χρησιμοποιονταν για να μην λερωθουν και να μην μιανθουν αυτοι που τον κατέβαζαν. Δεν ήταν ουτε το σαββανο ουτε το σουδάριο της κανονικης ταφής. Απλουστατα ήταν ένα καταματωμενο πανί με το οποίο τυλιγαν προσωρινα τον αποκαθλουμενο και, κρατώντας τις ακρες του σαν φορειο (βλ εικονα ΕΠΑΝΩ), το ν κουβαλούσαν μεχρι τη fossa infamia και πεταγαν μεσα το πτωμα. Το ιδιο πανι το χρησιμοποιουσαν για την αποκαθλωση του επομενου.

Ετσι εξηγειται γιατι οι ευαγγελιστες, θελωντας να εξωραιοσουν την ταφή, επιμενουσαν παντοτε

να μιλουν για **σινδόνη καθαρά**. Γιατι το το μυαλο του καθενος αναγνωστη εκεινης της εποχης πηγαινε στην συνηθη ταφη των καταδικων και το τυλιγμα με το **βρωμικο** πανί-φορείο.

1) Η fossa infamia λεγονταν και βουρκόλακος, γιατι γεμιζε νερα που ανακατεβονταν με τα ασηπτα πτωματα, τα αιματα και δημιουργουσαν μια αφορητη βρωμα.
Πιθανον ο **βρυκολακας** να ηταν καποιος που δεν ειχε πεθανει οταν τον ερηξαν στον **βουρκόλακο** και που ουρλιαζε από τους πονους δημιουργωντας ολους τους μυθους και παραδοσεις για βρυκολακες.

Η ανάσταση

Είναι τελειως απιθανο ένας νεκρος ανθρωπος να αναστηθει. Δες το σεναριο φακελάκι.
Αν προς στιγμην παρακάμψουμε αυτή την αδυναμια. Γενωνται μυρια οσα ερωτηματα:
Αναστηθηκε μονος του;

Αν ναι πως απεκυλησε εκ των εσω τον λιθο; Δια θαυματος μονον! Τοτε γιατι δεν αναφέρουν και αυτό το σπουδαιο θαυμα οι ευαγγελιστες;

Αν ο λιθος αποκυλιστηκε απ' έξω

Με υπερφυσικο θαυμα.

Με συνεργεια τουλάχιστον δυο ανθρωπων. Τοτε γιατι δεν τους εμποδισαν οι της κουστωδιας.

Πως λυθηκαν τα οθονια;

Προφανως δια θαυματος.

Ο Ιησους τακτοποιησε το σουδάριον (το δίπλωσε); Γιατι; Περιμενε επιθεώρηση;

Τι ρουχα φορουσε; ποιος του τα εφερε;

Ορισμένες απαντήσεις δινει ο Ματθαιος στ 28:1-6

1 ὁψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. *Μκ 16:1, Ακ 24:1, Ιω 20:1*

2 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπέκλυσε τὸν λίθον καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.*

3 ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιῶν.

4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί.

5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν ταῖς γυναικίν, μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε: Μκ 16:6, Ακ 24:4

6 οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν: δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο.

*)στο πλαι της θυρας και καθονταν εξω από το μνημειο. Ο Μαρκος λειει ότι τον ειδαν ΜΕΣΑ στο μνημειο.⁵ *καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.*

Μαρκος 16:5

ΕΥΛΟΓΡΑΦΙΑ: Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΤΥΜΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΣΥΝΑΝΤΑΕΙ ΤΗ ΜΑΓΡΑΛΗΝΗ -ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ - Albrecht Dürer

Σενاريو «Φακελάκι»

Τελειως υποθετικη εικασια:

- Ο Ιωσηφ ο Αριμαθαιας (ανήρ πλούσιος) λαδωνει τους στρατιωτες για να του δωσουν 'ξίδι' αν διψασει. Για να τους διευκολυνει τους δινει και ένα δοχειο με "ξίδι".
- Το ξίδι δεν είναι ξίδι αλλα καποιο ναρκωτικο
- Οι στρατιωτες δεχονται το λαδωμα γιατι το θεωρουν ασημαντο για τον κρατουμενο και επωφελές γι'αυτους. Στο κατω-κατω δεν πιστευουν πως κανουν και κανενα μεγαλο παραπτωμα.
- Μολις πινει ο Ιησους το δηθεν ξυδι ο Ιησους λειει το συνθηματικο "τετελεσται" και "πεθαινει" ή τουλαχιστον φαινεται ότι πεθαινει
- Ο στρατιωτης κανει μια τομή στην δεξια πλευρα του Ιησου και οι πνευμονες του παιρνουν αερα για να μην πεθανει από ασφυξια.
- Στο μεταξυ ο Ιωσηφ ειδοποιειται περι του "τετελεσται" και ζηται ζηται από τον Πιλατο το σωμα. Βεβεβια το λέει πτωμα χωρις να ειναι. Ο Πιλατος δινει το σωμα που νομιζει ότι είναι πτωμα.
- Ο Νικοδημος και Ιωσηφ πανε καπου και συνεφερουν τον Ιησού με τη σμυρνα και την αλοη.
- Παιρνουν το Ιησου και τον κρυβουν.
- Βαζουν καποιες εκκρηκτικες ή εφλεκτες υλες σε ένα σάβανο, τις κρυβουν κοντα στην πορτα και προσποιουνται ότι αποθετουν "πτωμα". Κλεινουν την θυρα με τον λιθο αφηνοντας ουσιαστικα κενο το καινο μνημειο.

- Καποιος ρουφίανος τρεχει στους αρχιερεις και τους μαρτυραει ο Ιησους θαφτηκε σε οικογενειακο ταφο του Ιωσηφ.
- Οι αρχιερεις τρεχουν σαββατιατικα στον Πιλατο και ζητουν να σφραγισει το μνημειο. Εκεινος παραδοξως αρνειται. Οι αρχιερεις, αν και θα μπορούσαν να εκβιασουν τον Πιλατο που ειχε παρανομησει δινοντας το πτωμα, δεχονται την αρνηση και στελνουν δικους τους ανθρωπους.
- Σε λιγο καταφθανει η κουστωδια και φρουρει το μνημα .
- Ο Αγγελος (καποιος της κλικας, υπηρετης του Ιωσηφ) πλησιάζει στα μουλωχτα απαρατηρητος. Γινεται ή εκκρηξη . Η κουστωδια λακησε φοβισμενη, ο λιθος αποκεκλισαι.
- Οι μυροφορες πανε στο μνημα δηθεν για να μυρωσουν τον Ιησου. Θελουν να επιβεβαιώσουν ότι όλα πηγαν καλα, γιατι είναι μέσα στο "κολπο" : ξερουν που είναι το μνημα, ότι το μνημα εινα σφραγισμένο .Μαλλον τα μυρα τα εχουν για προσχημα για να πλησιασουν λιαν πρωι στον ταφο που εμαθαν ότι φυλασσεται. Ηξεραν ότι τα μυρα δεν χρειαζονταν. Το ότι το κύριο μέλημα τους είναι τις αποκυλισει ημιν τον λίθον είναι πλαστο. Απλως επρεπε να μαθουν τι απεγινε η κουστωδια. Ο αγγελος τις ενημερωνει για το ραντεβου της Γαλλιαιας . Τα υπολοιπα εξελισσονται συμφωνως τοις καθιερωμενοις.

Βιβλιογραφία

154

Τίτλος: ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συγγραφέας: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Εκδότης:

Έτος:1987

9586

Συγγραφέας: FR. CAROLUS MEIER

Τίτλος: JUDAICA - SEU VETERUM SCRIPTORUM PROFANORUM DE REBUS JUDAICIS FRAGMENTA.

Εκδότης: FR. FROMMANN

Έτος:MDCCCXXXII - 1832

200

Συγγραφέας: ROBERT AMBELAIN

Τίτλος: ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΙΗΣΟΥΣ Ή ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΝΑΙΤΩΝ

Εκδότης:ΔΙΒΡΗΣ

La Bible illustrée par Gustave Doré

Plus de 200 illustrations (gravures) avec les versets des livres concernés des ancien et nouveau testaments

Matthieu (21, 1-11) - Entrée de Jésus à Jérusalem

[Απόσπασμα από το βιβλίο "Το θέατρο της σωτηρίας του" του Μ. Καλόπουλου.](#)

<http://www.stougiannidis.gr/AENAON/AS2/stayros.pdf>

29/9/2013 10:44 πμ

παλούκι

Τετάρτη, 27 Μαρτίου 2013

7:00 πμ

Σημασία:

παλούκι το [ραλύκι] O44 : 1. κομμάτι ξύλου (επίμηκες και με αιχμηρό άκρο), το οποίο μπήγουμε στο έδαφος ή σε τοίχο· πάσσαλος: Τα παλούκια ενός φράκτη. Έμπηξε στο χώμα ένα παλούκι κι έδεσε εκεί το ζώο. Στέκομαι σαν παλούκι (ειρ.) στέκομαι ακίνητος χωρίς να κάνω τίποτα: Τι στέκεσαι σαν παλούκι και δε μιλάς;

ΦΡ άνθρωπος του σκοινιού και του **παλουκιού**, εξώλης και προώλης, κακοποιό στοιχείο, διεφθαρμένος. πηδάω πολλά **παλούκια**, είμαι άνθρωπος αμφιβόλου ηθικής.

2. (μτφ., λαϊκ., προφ.) για κάτι πάρα πολύ δύσκολο, για δυσκολία ανυπέρβλητη· (πρβ. αγγούρι): Μεγάλο / πολύ **παλούκι**. ΦΡ: Μας έβαλε κάτι παλούκια στις εξετάσεις, θέματα εξαιρετικά δύσκολα.

[μσν. παλούκι(ν) < *παλούκιον < υστερο λατινικό *paluceus κατά τα υποκορ. σε -ιον < λατ. pal(us) υποκοριστικό -uceus] πβλ. **φαλλός**

παλούκι το· παλούκιν· παλούκιον· πληθ. παλούκα.

1)

α) Πάσσαλος (ως οικοδομικό υλικό, εδώ σε μεταφ.):

πήρες (ενν. συ, Χάρε) τους στύλους του σπιτιού και τα παλούκι' αφήκες (Γεωργηλ., Θαν. 203)·
(ως εξάρτημα σκηνης):

(Συναδ. φ. 150ν)·

παλούκα του μίσκαν (Πεντ. Έξ. XXXV 18)·

β) δοκάρι (εδώ σε μεταφ.):

πρώτα εβγάλετε το παλούκι από το μάτιν σας (Συναδ. φ. 92ν)·

γ) πάσσαλος μπηγμένος στο έδαφος (για το δέσιμο ζώου):

(Παρασπ., Βάρν. C 310)·

(για περίφραξη κτήματος):

(Λέοντ., Αιν. IV 30)·

(σε παροιμία):

Οπού γυναικός ακούει εις χοντρόν **παλούκι** κρούει (Αιτωλ., Βοηβ. 231).

2)

α) Μυτερό ραβδί:

παλούκι να είναι εσέν ... και να σκάψεις μετ' αυτό ... και να σκεπάσεις το κοπριό σου (Πεντ. Δευτ. XXIII 14)·

β) (ως όργανο βασανισμού):

εξορύττουσιν τας κόρας αφειδώς με το παλούκιν των ομμάτων του αθλίου (Ερμον. Ω 238· Ασσίζ. 4155)·

γ) ρόπαλο:

ηθέλησεν να του τραβίσει μίαν παλουκιάν μετ' εκείνον το παλούκιον (Μπερτολδίνος 135).

3) Όργανο ανασκολοπισμού:

ωσάν κανέναν κλέπτη οπού τον δώσουν το παλούκι ... και τον παν να τον φουρκίσουν (Συναδ. φ. 67r)·

(υβριστ.):

Κάθισμα και παλούκιν εις τον κώλον σου (Σπανός D 211).

67r)·

(υβριστ.):

Κάθισμα και παλούκιν εις τον κώλον σου (Σπανός D 211).

[πιθ. <ουσ. πάλος + κατάλ. -ούκι ή <μεσν. λατ. ***paluceum**. Ο τ. -ιν στο Meursius. Ο τ. -ιον σε σχόλ. Η λ. στο Βλάχ. και σήμ.]

[Λεξικό Κριαρά]

Συνώνυμα

- Πάσσαλος
- Πάλος

Πβλ. Μύθο του Αισωπου (6ο αι. π.Χ.) ΤΟΙΧΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΟΣ : τοίχος σπαραττόμενος υπό πάλου βιαίως έφώνει:«τί με σπαράττεις μηδέν' ήδικηκότα;" καί ός· " ούκ έγώ", φησίν,"αίτιος τούτου, άλλ' ό όπισθεν σφοδρώς με τύπτων."

- **σκόλοψ** και σκάλωψ, παλούκι, σταυρός, στύλος, ξύλο, κούτσοуро, έρμα, καζικι, κολόνα
Ο σταυρός επειδή χρησιμοποιήθηκε για την σταύρωση του Ιησού δεν χρησιμοποιείται υποτιμητικά στο σημερινό λεξιλόγιο.
Μεταφορικά η μεγάλη δυσκολία (παλούκι, καζικι) , η μοναξιά (κούτσοуро)

Εγκυκλοπαιδικά

Ο **πάσσαλος** χρησίμευε για την κατασκευή χαρακωμάτων και φρακτών. Κατασκευάζονταν από ένα ίσιο κορμό δένδρου μυτερό και στις δύο άκρες. Η μια άκρη καρφώνονταν (επακτούτο < πακτω) στο έδαφος. Η άλλη, και αυτή μυτερή, εμπόδιζε τους ανεπιθύμητους να καβαλήσουν το φράκτη.

Το **παλούκι** ήταν η πλέον τελεσφορεί μέθοδος για την θανάτωση βρυκολάκκων και βαμπίρ. Το κάρφωναν στην καρδιά του βαμπίρ όταν ήταν σε αδράνεια. Ο σταυρός (το σύμβολο) έδιωχνε βρικόλακες, βαμπίρ εν δράση , και τον ίδιο το διάβολο . Πβλ. ούτε το διάολο να δεις ούτε το σταυρό σου να κανείς.

Ένας και μοναδικός **πάσσαλος** σε κάποιο κοινόχρηστο χώρο χρησίμευε ως **όργανο βασανισμού**. Ο στύλος παρέμενε στη θέση του και όταν δεν γίνονταν βασανισμοί, για να φοβίζει τους επιδόξους παραπτωματίες. Θρυλείται πως ή συνοικία **Κολωνάκι** των Αθηνών, πήρε το όνομα της από ένα τέτοιο στύλο.

Πβλ. Αρχαία παροιμία παττάλου γυμνότερος .

Η εικόνα του **πασσάλου (κούτσοуро)** μέσα στη μέση μιας πλατείας έδωσε λαβή την παρομοίωση **έμεινε σαν κούτσοуро** δηλ. μόνος και έρημος ή **σαν καλαμιά στον κάμπο**.

Το **κούτσοуро** δεν χαιρεί καμίας εκτιμήσεως (πβλ ΦΡ αυτός είναι **κούτσοуро** στα Μαθηματικά ήτοι αδαής. Και παροιμία "άνθρωπος αγράμματος **ξύλο απελέκητο**" δηλ. κούτσοуро).

Ελλειψει στύλου γίνονταν χρήση του **πλατάνου**, δένδρου που συνήθως υπήρχε στην πλατεία του χωριού και προσφέρονταν για εκτελέσεις, κυρίως με απαγχονισμό. Πβλ. ΦΡ **χαιρέτα μου τον πλάτανο**. = όλα χάθηκαν, πάμε για κρέμασμα. (χαιρετώ = καλωσορίζω και όχι αποχαιρετώ).

Το **ξύλο** εμφανίζεται σε πολλές φράσεις που αφορούν τον δαρμό. Συνήθως ο τιμωρούμενος δεν δέρνονταν **με ξύλο** αλλά **επί ξύλου**, δηλ. δεμένος σ' ένα ξύλινο παλούκι, όπως θα δούμε παρακάτω.

Ένα τελείως διαφορετικό βασανιστήριο ήταν το **πλάκωμα στο ξύλο**, δηλ με ξάπλωμα σε οριζόντια σανίδα και με τοποθέτηση πέτρινων πλακών στο στήθος. Σήμερα η φράση "τον πλάκωσαν στο ξύλο", τον στρωσανε στο ξύλο, λέγεται με την σημασία: τον έδειραν.

Τα **ξύλα** σήμερα εννοούνται τα **καυσόξυλα** (πήγε στο βουνό για **ξύλα**, η ξυλοκόπα είναι μια σόμπα που καίει **ξύλα**).

Τα ξύλα στα αρχαία ελληνικά ονομάζονταν **κᾶλα** και ήταν μια συνεκδοχή για να δηλώσει τα πλοία. Πβλ. Φράση «**ἔρρει τα κᾶλα**».
Για το κάλος βλ. λήμμα.

Ετυμολογία:

σκόλοψ, -οπος, ὁ "πάσσαλος, «παλούκι»", βλ. σκάλοψ.

196

Ερμα

1 ἔρμα, τὸ "ἔρεισμα, στήριγμα, ὑποστήριγμα", ὁμ. αἰτ. *ἐρμίνα*, τόν, δοτ. πληθ. *ἐρμίσι* "τὸ στήριγμα τῆς κλίνης, ὁ πούς τῆς κλίνης": μᾶλλον συγγ. τοῖς: ἀρχ. Ἰνδ. *snánu-* ἄρσ. = *πάσσαλος*, διπλοῦς στῦλος, ἀγγλοσαξ. *swer* = *πάσσαλος*, στῦλος, λατ. *suvis* = *κλάδος*, *βλαστός*, *πάσσαλος*.

196

Η χρήση του **έρμα** για να δηλώσει την **σαβούρα**, το βάρος που διατηρεί το πλοίο κάθετο είναι μεταφορική.

Αυτός που δεν έχει έρμα, ο ασταθής, ο παραπαίων λέγεται (μτφ.) ανερμάτιστος.

κούτσουρο = κόψουρον < κοπτω + ουρά . Κολοβόν [δένδρον] δηλαδή δέντρο που του κοψανε τα κλαδιά.

καζίκι < τουρκική *kazik*

μακρύ και αιχμηρό αντικείμενο, πάσσαλος, παλούκι που χρησιμοποιόταν για τον ανασκολοπισμό (παλούκωμα) στη διάρκεια της τουρκοκρατίας αλλά

μια πολύ δύσκολη κατάσταση (κατ' αναλογία με το « **παλούκι** »)

Φράσεις

η δουλειά που μου έτυχε είναι πολύ **καζίκι**, **ή** έπαθα/έφαγα ένα γερό **καζίκι**

Ξενόγλωσσα

ΛΑΤΙΝΙΚΑ **palus**

Αλλά και **pallum** από το **paglus της ριζας** παγ από όπου και το Ελληνικό πηγνυμι >παγος> παγιώνω

1 **pālus, i, m., poteau** : *ad palum adligare* CIC. *Verr. 5, 11*, attacher au poteau; *ad palum exerceri* VEG. *Mil. 1, 11; 2, 23*, faire l'exercice du poteau [s'escrimer contre un poteau]; *vulnera pali* JUV. *6, 246*, les coups reçus par le poteau [dans cet exercice] || [fig.] *exerceri ad palum* SEN. *Ep. 18, 6*, s'exercer au poteau, s'aguerrir [en exerçant son âme] || *primus palus* LAMPR. *Com. 15*, le premier des gladiateurs nommés *sécutores* || membre viril : HOR. *S. 1, 8, 5*.

palumbus - Dictionnaire Gaffiot français-latin - Page 1108

<http://www.lexilogos.com/latin/gaffiot.php?q=palus>

Προφανώς είναι συγγενές το **palus** παλούκι με το **phallus** φαλλός, πέος.

Το **πάλλος** χρησιμοποιείται στο Κυπριακό ιδίωμα με τη σημασία παλούκι, ετυμολογείται από το λατινικό palus. τα λεξικά το γράφουν με δυο λάμδα με επίδραση από το φαλλός.

Sudes, stipes

Φραση : quasi palo rectus tundur, (σαν κτυπημένος στο στέρνο από πάσσαλο) επί εκπλήκτου, Plaut. Rud. 5, 2, 2., αναλογες ελληνικές φρασεις: έμεινα κόκκαλο ή άναυδος ή κεραυνόπληκτος ή στηλη αλατος, στεκεται σα μπάστακας.

Ο primus palus ίσως παράγει κα το επώνυμο Πάλλης

Ιταλικά **palo, stacca**

Από το stacca η στεκα του μπυλιάρδου.

Αγγλικά **stake, pale, pole, stick**,

Από το stick έγινε το στικάκι (flash memory stick) πχ. της λίστας Λαγκάρντ.

Γαλλικά

pal

«poteau, pieu», v. aussi pieu. La forme pal «pieu» se trouve plus anciennement dans des textes

norm. et anglo-norm. (ca 1175) s.v. pel.

Pieu employé comme instrument de supplice sur lequel on empalait un condamné; p.méton., supplice, en usage surtout en Orient, consistant à empaler un condamné. Le pal (...) sur lequel l'Inquisition faisait asseoir l'impie qui ne voulait pas confesser son crime (Stendhal, *Mém. touriste*, t.1, 1838, p.293). Digne du pal C'est tout le mal Que je souhaite à cette gent impie (Verlaine, *OEuvres compl.*, t.3, 1896, *Invect.*, p.342).

Palisade

Étymol. et Hist. 1. 1600 arboric. (O. de Serres, *Théâtre d'agric.*, Genève, M. Berjon, 1611, p.782: Telle ordonnance de Fruitiere est appelée espalier et palissade, par laquelle les Arbres plantés en haie s'entre-embrassent et s'entre-lient les uns les autres); 2. 1611 fortif. «rangée de pieux formant protection, défense» (Cotgr.); 3. 1636 «rangée de palis plantés en terre» parc ceint de palissade (Monet, p.627 a). Dér. de palis*; suff. -ade* –ou bien empr. à l'a. prov. palissada «clôture de palis» (1398, Coll. Doat, t.LIV, fol. 168 ds Rayn.).

Τουρκικά

Kazik

Παλούκι. στην τουρκική αργκό σημαίνει τον αδικαιολόγητα ακριβό, εξωφρενικά αποτιμημένο.

Στα ελληνικά δάνειο «καζίκι»: δύσκολο, αλλά και υπερβολικά υψηλός και απρόβλεπτος λογαριασμός.

direk

Κατάρτι, στύλος, πάσσαλος μεταφορικός ψηλός σαν κατάρτι: direk gibi.

Στα ελληνικά δάνειο «ντιρέκι» ή «ντερέκι»: πανύψηλος.

Τοπωνύμια

Παλούκια

Οικισμός Αττικής, επαρχ. Πειραιώς Δήμος Σαλαμίνας κατ. 1.243

Συνεση με πορθμείο με το Πέραμα

Από πάσσαλους πρόσδεσης στο λιμάνι για τις βάρκες.

Παλουκι

Οικισμός στην Αμαλιάδα

Κολωνάκι

Αριστοκρατική συνοικία της Αθήνας. Από ένα παλούκι σωφρονιστικής χρήσης στο κέντρο της πλατείας.

Εικόνες

---1---

1. [ΑΝΑΣΚΟΛΟΠΙΣΜΟΣ](#)

2. [Ο ΜΑΡΣΥΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥΜΕΝΟΣ](#)

3. ΦΡΑΚΤΗΣ ΑΠΟ ΠΑΛΟΥΚΙΑ

4. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΦΡΑΚΤΗ

Φράσεις

Πατάλου γυμνότερος

*ἀθλίως ἐρώμενον ἐψίλωσαν των χρημάτων και κατέστησαν πατάλου γυμνότερον, ἀπέλιπον αυτόν εν-
πενία δήπου μυρία: και περιπεφρονήκασι παντελώς.*

Επιστολές - Αρισταινετος

63556985-Gregorius-Cyprius-Paroemiae 2.6

Πβλ. επομένη

Επι ξύλου κρεμάμενος

Βλ. [φράσεις](#)

Έφαγε ξύλο

Τον έδειραν.

Δαγκωσε το ξυλο (στύλο ή παλουκι) για να μην φωνάξει όταν τον μαστιγώνανε.

Η απλούστερα ακουμπησε η μουρη του στον παλούκι του βασανισμού. Όπως στη φράση εφαγε η μουρη του χωμα.

Η προσδεση στο παλουκι γινονταν με προσωπο προς το ξυλο ώστε να εκτειθεται η πλατη του κρατουμενου για τη μαστιγωση.

Παλουκώσου

Κάθισε σε ένα μέρος και μην περιφέρεσαι. Προστακτική συνήθως προς άτακτο παιδί.

Παροιμίες

πάσσαλος πασσάλω έκκρούεται

Eust. 126.13,

Ή

ἦλω τὸν ἦλον, παττάλω τὸν πάτταλον

Το καρφί βγάνει με καρφί και ο πάσσαλος με πάσσαλο.

Ανάλογες φράσεις της ταυτοπάθειας επεζησαν σε πολλούς λαους.

Πβλ. επομενη

Οφθαλμόν αντι οφθαλμού και οδόντα αντι οδόντος.

Η ποινη δια της ανταποδοσης. Καθιερωθηκε θεόθεν* στη παλαια διαθηκη.

Εξοδος, 21:24 οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος

* Η ΠΔ είναι θεοπνευστος κατά τους παπαδες

Μια σου και μια μου

Πβλ. Τη θεωρία του στρ. Κουρούκλη* δια την σωτηριαν της Ελλάδας:

"Αιμα στο αιμα. Βολι στο βολι , γιάφκα στη γιάφκα! Να πέσουν και 114 κεφάλια αρχής γινόμενης από το Καστρί! "

*)**κουρούκλα** (II) η. Είδος γυναικείου ή αντρικού κεφαλόδεσμου: (Κυπρ. χφ. 159).

[πιθ. <λατ. circulus ή <παλαιότ. ιταλ. circolo. Πβ. λ. κούρουκλας (= κύκλος) ιδιωμ. Η λ. και σήμ. κυπρ.]

Μηδέ πάσσαλόν μοι καταλιπεῖν

Μου τα ξεριζωσε όλα δεν μου αφησε ουτε πάσσαλο. Επι ολοσχερους καταστροφής.

Την αναφέρει ο Λουκιανός στο "Δίκη φωνηέντων".

Όποιος πηδάει πολλά παλούκια κάποιο θα μπει στον κώλο του

Ανάλογο του: « ο ψεύτης και ο κλεφτής τον πρώτο χρόνο χαίρονται».

Πβλ. Και την νεώτερη που υπονοεί, εμμέσως πλην σαφώς, το παλούκι: **Μακριά από τον κώλο μας κι' οπου θές ας είναι.**

Οι εσχατοι ἔσσονται πρῶτοι

Παράγωγα

Παλουκοκάφτης

Ο Μάρτης είναι γδάρτης και καλός παλουκοκάφτης.

Επειδή το παλούκι σημαίνει και το **καυσόξυλο** έχουμε αυτή την γνωστότατη παροιμία.

καταπασσάλειψις ^{161.178}

Ο Κουκουλές αφιερώνει ειδικό κεφαλαίο για τους καταδέσμους και τις καταπασσαλειψεις στο Βυζαντινών Βίος και πολιτισμός.

Οι καταπασσαλεύσεις ήταν μαγικές τεχνικές. Γίνονταν με το μπηξήμο πασαλων ή καρφίων η καρφιδών πάνω σε ομοίωμα ανθρώπου που ήθελαν να βλαψουν ή πάνω σε κάποιο άλλο σύμβολο (συνήθως πεντάλφα)

Δες [γιούσουρι](#) στο ΚΑΡΑΒΙ και το ομώνυμο κεφάλαιο στο ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ του Φαίδ. Κουκουλέ, Τομος στ.

Οι καταπασσαλεύσεις ήταν ομοιώματα του θύματος, κατασκευασμένα συνήθως από κέρι ή μόλυβδο. Τα έδεναν και τα τρυπούσαν με πασσαλίσκους, πόρπες ή καρφιά, στα σημεία που ήθελαν να προξενήσουν τη βλάβη. Η κατάρα είχε στόχο το θύμα να χάσει την ψυχή ή τα λογικά του. Στη συνέχεια έθαβαν το ομοίωμα σε τάφο, γιατί πίστευαν ότι θα μετέφερε το μήνυμα στον Κάτω Κόσμο. Εναλλακτικά, τα πέταγαν σε πηγάδια ή πηγές ώστε να διαιωνιστεί η κατάρα. Στην αρχαιότητα υπήρχε η αντίληψη ότι η μαντική δύναμη προερχόταν και από τον κόσμο των νεκρών. Άλλωστε, ένα από τα σημαντικότερα μαντεία της αρχαιότητας ήταν το νεκρομαντείο στον Αχέρωντα.

Ανασκολοπισμός

Κν παλούκωμα, σούβλισμα βλ. Εικ. 1

Ο διασημότερος ανασκολοπισμένος ήταν ο Αθανασιος Διακος που εσουβλίσθη μετά το "εγω γραικός γεννηθηκα ...".

βλ. [ΑΝΑΣΚΟΛΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΤΡΙΦΥΛΙΑ ΚΑΙ ΣΚΑΛΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΙ](#)

Αλλα και οι δικοι μας εκαναν τετοια

‘Ο Διον. Σουρμελης καταγγελλει διτι ο

‘Οδυσσεας ‘Ανδρουτσος «συλλαβων δυο χριστιανους αθωους Έλληνας, τους εσουβλισε, τους εψησεν ως σφαγια εις το πυρ θραδυνων τον θανατον αυτων δια μεγαλυτεραν βασανον» . ‘Αθωοι, μπορει να μην ηταν, η τιμωρια ομως αποκαλυπτει ποσο ειχε αφομοωσει ο καπετανιος της Ρουμελης τα σπουδασματά του στη σχολή θηριωδίας του ‘Αλήπασα .

154.375

Αναφορές

1

κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγε πῆξαι ἀνὰ **σκολόπεσσι** ταμόνθ’ ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
ΟΜΗΡΟΣ - ΙΛΙΑΣ 18.177

2

Πάτταλος, πάσσαλος (μτφ)

Μεταφορικά εννοείται το πέος.

Aristophanes Comic., Ecclesiazusae. {0019.028} close

“ἔδοξε ταῖς γυναῖξιν, ἦν ἀνὴρ νέος (1015)
νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούση πρῶτον. ἦν δὲ μὴ ἴθελῆ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ’ ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατεί λαβομένης τοῦ παττάλου.” (1020)
Επ. οἶμοι, Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Επ. τί δ’ ἦν ἀφαιρηταί μ’ ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;
Γρ. α. ἀλλ’ οὐ κύριος (1024, bis)

Ελκειν λαβομένης ανατεί από του παττάλου] να τον τραβάνε ατιμωτητί από το πουλί του.

3

GJEOEF4EQ8

Στύλος, ικρίον

Ικρίω προσεπάγης
ο πάλαι τον λαόν σου
στύλω νεφέλης σκέπων.

Ακολουθία του Επιτάφιου - Στάση 3η

4

‘Αλή πασάς ἐπέρασε μέ δεκοχτώ χιλιάδες
φέρνει μπαλντάδες και σουγλιά, κρεμάει και παλουκώνει

σούβλα, σουβλίον subula, veru. Suidas: οβελός καὶ οβελίσκος η σούβλα ή σούγλα. Niceph. Callist. 7 44: κατα τον κρυφίου πόρου σούβλας εισώθει, et 10 7: ησαν δε οί και οβελίσκοις σούβλαις τούτους διέπειρον. Menologiam Martii d. 22 : ο δε πυρωθείσαις σούβλαις κατακεντήσαι αυτόν ἐκέλευσε. et Iunii d. 13: καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρωθείσαις τας ακοάς διελαύνεται. Ομοιο: σουβλίον. Leo Tact. c. 20 § 80: πλην σουβλίου σιδηροῦ καὶ ποτηρίου. Eustathias ad Od. χ το δε ηπήσασθαι παντελώς φησι (Αἴλιος Διονύσιος) βάρβαρον. συμφθέγγεται δε τω Διονυσίω καὶ η συνήθεια, παρα τό "σουβλίω τρυπᾶν" ήπᾶν λέγεται, και ad II. α* πεμπύβολον η λέξις Αἰολικη, και δηλοῖ εργαλεῖον τι μαγειρικόν πενταδάχτυλον, και ὡς αν τις Ιδιωτευόμενος εἴπη, πεντάσουβλον. Corona pretiosa: σουβλη per ὑ. σουγλαριον, εργαλειοθήκη, ἴσως σουβλᾶριον. 9591.938 [48]

Η ενεργεια σουβλισμα.πχ. Το σουβλισμα του αρνιου του πασχα. ΦΡ φετος θα σουβλισουμε στο πατρικο μου στο χωριο. Εδώ το σουβλιζω χειρι τη σημασια εορταζω το Πασχα.

Πβλ. ο πατροπαραδοτος οβελίας [ενν αμνος] οι αρχαιοι Ελληνες ὁμως ὅταν ελεγαν οβελίας εννοῦσαν οβελιας αρτος (ψωμι της σουβλας). Υπηρχε και οβολιας αρτος δηλ. αρτος του ενός οβολού, ψωμι της δεκαρας που θαλεγαμε σημερα .

Κατά συνεκδοχην σουβλισμα είναι ο ανασκολοπισμος .

Λατινικα : **subula** απ' ὅπου και το ελληνικο σουβλα.

Ιταλ **lesina**

(πβλ. Ελλ τοπωνυμιο Λεσινι)

Γαλλικὰ **alèse**

Αγγλικὰ: **awl**

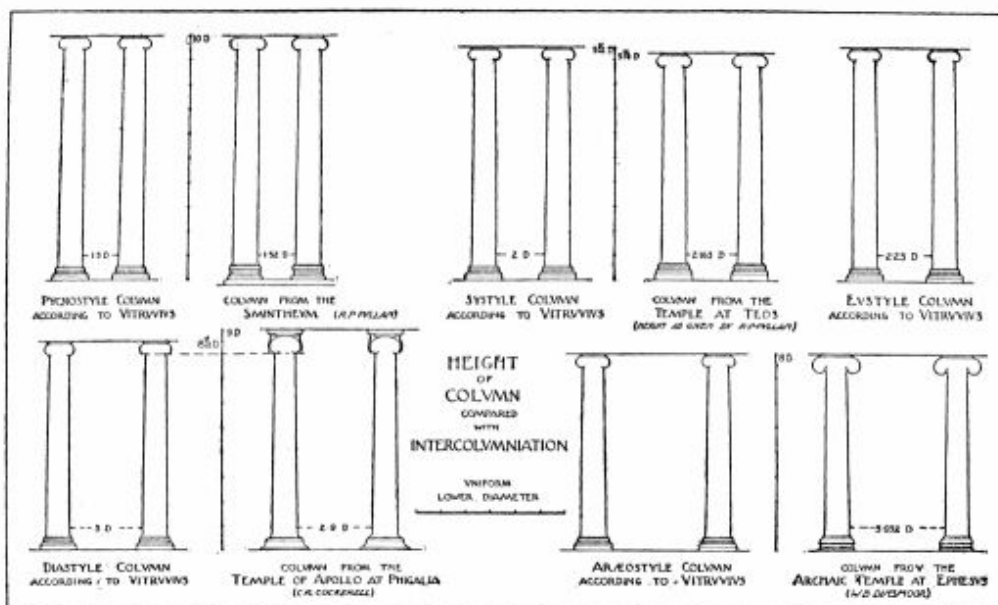
το **σουβλι** του τσαγγάρη

SECOND COMMONER Truly, Sir, all that I live by is with the **awl**; I meddle with no tradesman's matters, nor women's matters, but with **awl**.

William Shakespeare - JULIUS CAESAR - ACT I - SCENE I

9/10/2013

Οι στυλοι των ναων

http://www.gutenberg.org/files/20239/20239-h/29239-h.htm#Page_23

Οι αρχαίοι ημών πρόγονοι από σεβασμό τους θεούς δεν χρησιμοποιούσαν τους στύλους των ναών για να προσδένουν εκεί βασανιζόμενους. Εξ αλλού ο ναός ήταν καταφύγιο διωκόμενων. Κάνεις δεν μπορούσε να απλώσει χέρι σε ένα που είχε καταφύγει σε Ναό. Μπορούσε όμως κάλλιστα να κτίσει την πόρτα του Ναού και να αφήσει τον ικέτη μέσα να ψοφήσει από την πεινά.

Ο Σπαρτιάτης στρατηγός Παυσανίας κατηγορήθηκε πως αλληλογραφεί με τον Ξέρξη. Δικάστηκε αλλά αθωώθηκε καθώς δεν υπήρχαν ισχυρές αποδείξεις εναντίον του. Οι συμπατριώτες του όμως δεν μπορούσαν να πεισθούν για την αθωότητά του και αποφάσισαν να τον εκτελέσουν. Ο στρατηγός βρήκε καταφύγιο στον ναό της Αθηνάς ως ικέτης. Σύμφωνα με τα ήθη των αρχαίων Ελλήνων, απαγορευόταν ο φόνος ικέτη. Έτσι οι Έφοροι έδωσαν διαταγή να χτιστεί η είσοδος και τα παράθυρα του ναού, μέχρι να λιμοκτονήσει ο Παυσανίας. Ως επακόλουθο ο ένδοξος στρατηγός πέθανε από αστία το 470 π.Χ..

Ο τελευταίος διασημος σουβλισθεις είναι ο Αθανάσιος Διάκος.
Το εθνικό φαγητό είναι πλέον το σουβλάκι.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

161

Κωδ:9813

Συγγραφέας: ΠΛΑΝΟΥΔΗΣ;

Τίτλος: ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΦΥΣΕΙ ΑΓΧΙΝΟΥΣΤΑΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΦΡΥΓΟΣ

Εκδότης:ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Έτος:1890

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis

σκόλοψ

Δευτέρα, 4 Φεβρουαρίου 2013
7:39 μμ

Σημασία

Σκόλοψ =κάθε τι μυτερό, σφήνα, [παλούκι](#), πάσσαλος

Συνώνυμα - Συγγενικά

Ανασκολοπισμός

Μαρτυρικός θάνατος με την εισαγωγή σκόλοπος (πάσσαλου) σ το απευθυσμένο,(στον πρωκτό)
Θανατώνω κάποιον διαπερνώντας τον με πάσσαλο, παλουκώνω:

(Δούκ. 1498–9).

[αρχ. Ρήμα ανασκολοπίζω. Η λ. και σήμ.]

ἀνασκολοπίζω:—Παθ. Και μεσος μέλλων. -σκολοπιούμαι Hdt.3.132, 4.43, σκολοπισθήσομαι
Luc.Prom.7: αόριστος. -εσκολοπίσθην ib.2,10: παρακείμενος. -εσκολόπισμαι Id.Peregr.13:—
παλουκώνω, εκτελώ κάποιον με διαπόμευση και βασανιστήριο διαπερνώντας τον με σκόλοπα,
πάσσαλο.

Ηροδότου Ιστοριαί 1.128, 3.159, al.; in 9.78 Συνώνυμο του το **ανασταυρώω**,
Φίλων ο Ιουδαίος 1.237,687,

Philo Judaeus Phil., *De posteritate Caini*. {0018.006} [close](#)

σωματικαῖς συζυγίαις ὑποβάλλουσα αὐτὴν οἰκήτορας ἔχει τοὺς λεχθέντας·
ἐρμηνεύεται δὲ ὁ μὲν Ἀχειμὴν ἀδελφός μου, ὁ δὲ Σεσεῖν ἐκτός μου,
ὁ δὲ Θαλαμείν κρεμάμενός τις· ἀνάγκη γὰρ ψυχαῖς ταῖς φιλοσωμάτοις
ἀδελφὸν μὲν νομίζεσθαι τὸ σῶμα, τὸ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτὸς ἀγαθὰ διαφερόντως τετι- (5)
μῆσθαι· ὅσαι δὲ τοῦτον διάκεινται τὸν τρόπον, ἀψύχων ἐκκρέμανται καὶ |
καθάπερ οἱ ἀνασκολοπισθέντες ἄχρι θανάτου φθαρταῖς ὕλαις προσήλωνται.

Λουκιανου -Περι του θανάτου του Περεγρίνου

Lucianus Soph., *De morte Peregrini*. {0062.042} [close](#)

πάντα μόνος αὐτὸς ὦν, καὶ τῶν βιβλίων τὰς μὲν ἐξη-
γεῖτο καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ συνέγραφεν,
καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι ἠδοῦντο καὶ νομοθέτη
ἐχρῶντο καὶ προστάτην ἐπεγράφοντο, μετὰ
γούν ἐκεῖνον ὃν ἔτι σέβουσι, τὸν ἄνθρωπον τὸν (10)
ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν
ταύτην τελετὴν εἰσήγεν ἐς τὸν βίον.

Αντι "τον εν Παλαιστινη σταυρωθεντα" [εν. τον Ιησού]

Ο ανασκολοπισμος είναι ένας ιδιαίτερα επωδυνος θανατος στην διαρκεια του οποιου ο καταδικος
είναι αδυνατον να συνθετει ή να απαγγελει στιχακια. Πχ. «για δεσ καιρό που διάλεξε ...» ή «ηλι-ηλι
λιμά σαβαχθανί»

Σκόμβρος

Το σκουμπρί λόγω σχήματος (μοιάζει με σκόλοπα σφήνα, πάσσαλο) ιδίως όταν είναι ταριχευμένο
οπότε λέγεται τσίρος.

Σκολόπενδρα

Dioscorides Pedanius Med., *De materia medica*

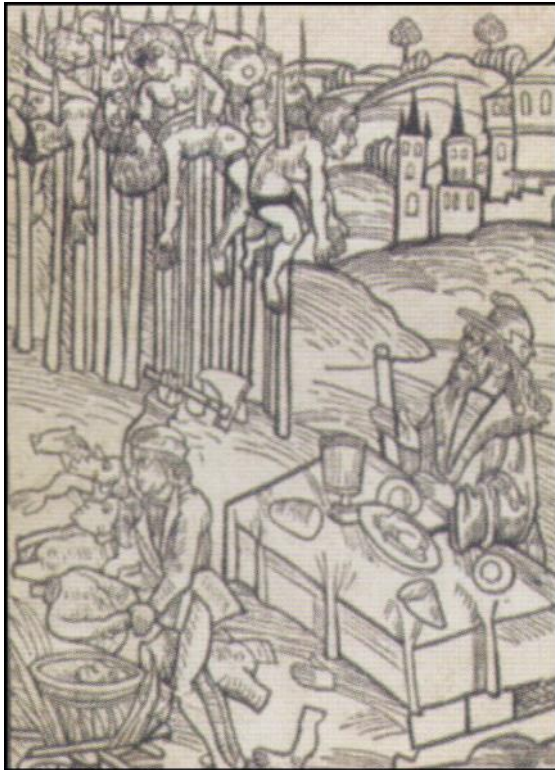
(16a.) RV: [σαξίφραγον· οί δὲ σαξίφραγγον, οί δὲ ἔμπετρον, οί δὲ καὶ τοῦτο σκολοπένδριον, οί δὲ βροῦχον καλοῦσιν, Ῥωμαῖοι σαξίφραγαμ, οί δὲ σα<τα>νάριαμ. θαμνίον ἐστὶ φρυγανῶδες, ἐν πέτραις καὶ τραχέσι τόποις φυόμενον. δύναμιν δὲ ἔχει ἢ πόα λεία ἀπυρέτοις μὲν σὺν οἴνω, πυρέσσουσι δὲ ἐν ὕδατι θερμῷ διδο- (5) μένη ἐν ποτῷ, λίθους τε τοὺς ἐν κύστει θρύπτειν καὶ δι' οὔρων ἄγειν· εὐθετῶς ἀρμόζει.]

Φούρκα

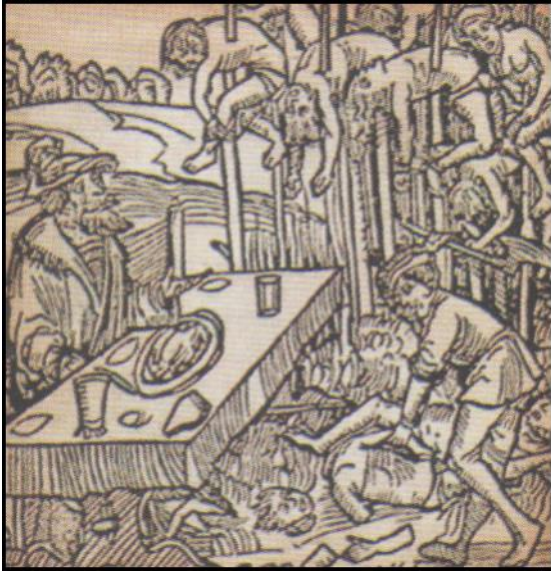
βλ. λ. [φούρκα](#)

Εικόνες

---1

---2

Ο Βλαντ Τέπες, γνωστός ως Κόμης Δράκουλας γευματίζει εν μέσω των ανασκολοπισμένων έχθρων του.

Παροιμίες

βλ. [παλούκι](#)

Αναφορές

**Ἄνεσκολοπισμένως. ἀνασταυρωμένως. σκόλοπες
γὰρ τὰ ἰόξεα ξύλα.**

9502.277 [272]

*καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων. διό, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ σαρκί, ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ιωβ 2:6*

Προς Κορινθίους Β' επιστολή Παύλου 12:7

Βιβλιογραφία

9502

Τίτλος: Lexicon

Συγγραφέας: Ioannes Zonaras, Johann August Heinrich Tittmann

Εκδότης: CRUSIUS

Έτος: MDCCCVIII

Μορφή: PDF